

Valdemar Zorn

ÜRƏK
uğrunda
döyüş

Real həyat və canlı iman
haqqında qısa söhbətlər

Valdemar Zorn

ÜRƏK
uğrunda
döyüş

Real həyat və canlı iman
haqqında qısa söhbətlər

Valdemar Zorn
Ürək uğrunda döyüş
ISBN: 978-3-944772-35-6

*Ürək uğrunda döyüş: Real həyat
və canlı iman haqqında qısa söhbətlər*

©2017 “Şərqdə nur”

©20217 Waldemar Zorn
for the Azeri edition

Bu sərbəst surətdə çıxarıla və ya
elektron şəkildə paylana bilər.

Mündəricat

1. Yeni başlanğıc	6
2. Tənhalıq.	8
3. İtirilmiş ünsiyyət	10
4. Ürək uğrunda döyüş	12
5. Birlikdə addımlamaq	14
6. Dəyişiklik zamanı.	16
7. Allah dedi: “Bu gün”	18
8. Vəhy aləmində həyat	20
9. Sual qalır	22
10. Məsihciliyə qarşı peyvənd, yoxsa xilas üçün ətir?	25
11. Birlik: əlçatmaz məqsəd, yoxsa reallıq?	28
12. Qəlbin faciəsi	31
13. İbadət	34
14. Allah bizə bir xidmət verdi	36
15. Biz nəyə güvənirik	38
16. Gərgin intizar	40
17. Birliyimizin əsası	42
18. Biz hamımız yoldayıq	44
19. Tövbə və yenidən doğulmaq	46
20. Ürəyin təvazökarlığında	49
21. Səslər dünyası	51
22. Cəbhədən xəbərlər	53

23. Müəllimlərim	55
24. Hamıya deyirəm: “Oyaq durun!”	57
25. Şahidlər	59
26. Sakit meh	61
27. Qalib gələn və gözəl	63
28. İstisnasız qanun	65
29. Ən zəif yer	68
30. Atanın əlinə toxunmaq	70
31. Adında ixtiyar	72
32. Səməvi Padşahlıq	74
33. Allahın iradəsi	77
34. Ad günü hədiyyəsi	79
35. Əsas prinsip	82
36. Məsihiçilərin normal həyatı	84
37. Səcdə	86
38. Yerimiz haradadır?	88
39. Sadə düstur	91
40. Həsr olunma azca olmur	94
41. İstisnasız	96
42. Qocalıq sevinc deyil	98
43. İdarəçilik cilovları	100
44. Kimlə paylaşacaqsınız?	102
45. Xəyanət	104
46. Şəxsiyyət	106
47. Başqası yoxdur	108
48. Başqası üçün yer yoxdur	110
49. Hasar	112

50. Bu, əhəmiyyət kəsb edir	114
51. Bu, güclü partlayış nəticəsində parlaqlığı kəskin artan ulduzdan daha böyükdür . .	117
52. Əbədiyyətə toxunmaq	119
53. Müjdə olduğu kimi.	121

YENİ BAŞLANGIC

*Bunları sizə — Allahın Oğlunun
adına iman edənlərə yazdım ki, əbədi
həyata malik olduğunuzu biləsiniz.*

Həvari Yəhya

*K*iminçünsə yeni il təqvimin ilk vərəqi ilə, digəri üçün isə özünü Allaha, ailəyə və insanlara xidmətə həsr etmək duası ilə başlayır. Amma bu yeni impulslar və qərarlar heç də həmişə tam həyata keçirilmir. Bəzən ötən ilə nəzər saldıqda, həyatımızda Allahın hüsurunu və rəhbərliyini dərk etməkdən dərin sevinc hissi duyuruq. Hər günümüzü Ona nə qədər şüurlu həsr etsək, gələn il bir o qədər zəngin olacaq və növbəti ilə bir o qədər inamla keçəcəyik.

Yeni il, yeni başlanğıc... Doğrudanmı? Yeni başlanğıcın mümkünlüyü Allahın böyük lütfü və mərhəmətidir. Lakin hamımız “yenidən başlaya” bilmirik. Həyatımızda əsl yeni başlanğıc, Tanrı bizə Onunla

ünsiyyət qurmağa imkan verəndə, Allahla münasibətimizdə yeni başlanğıcdır. Bu cür yeni keyfiyyətli ünsiyyətin yalnız yenidən doğulmuş insan üçün mümkün olduğunu xatırlatsam, yeni heç nə demərəm.

İnsan təbiətcə günahkardır, Müqəddəs Yazılarda deyildiyi kimi, “təpədən dırnağacan bədəniniz” (Yəşaya 1:6) günahkardır. Belə bir insanın müqəddəs Allahla şərikliyi ola bilməz. Buna görə də günahkar bir insanın Allaha yaxınlaşması böyük qorxu ilə əlaqələndirilir. Lakin Allah Rəbbimiz İsa Məsihin ölümü vasitəsilə biz insanlara “Ataya yol” açdı və bununla da dünyanı Özü ilə barışdırdı. O bizi Özü ilə barışdıraraq, Ona iman edənlərin hamısına Öz Müqəddəs Ruhunu verdi, bizi göylərdən yenidən doğdu və Öz övladları etdi.

İnsan üçün bu dünyada və bütün həyatı boyu onun yenidən doğulub-doğulmadığını, Allaha yaxınlaşmaq yolunun olub-olmadığını, qurtuluşunun olub-olmadığını, əbədi həyata malik olub-olmadığını bilməkdən daha vacib bir şey yoxdur.

TƏNHALIQ

*Allahınız Rəbb...
sizi atmaz, tərک etməz!*

Musa

Bəli, məsihçilər də tənhalıq hiss edə bilərlər. Onları dostları aldada, həyat yoldaşları tərک edə və ya uşaqları unuda bilər, onlar bunlardan sığortalanmayıblar. Amma bu bir həqiqətdir ki, belə hallar imanlılar arasında daha az baş verir, amma baş verir, ona görə də bu mövzuya toxunuruq. Cəsarətlə deyirəm ki, imanlı insan heç vaxt psixoloqların və sosioloqların nəzərdə tutduğu mənada tək deyil, çünki Allah demişdir: “Budur, Mən dövrün sonuna qədər hər gün sizinləyəm” (Matta 28:20). İncildə deyildiyi kimi, “Onu qəbul edənlərin hamısına, adına iman edənlərə Allahın övladları olmaq ixtiyarını verdi” (Yəhya 1:12), belə ki imanlıların həmişə Ataları ilə ünsiyyətləri var.

Tənhalıq

Allahla ünsiyyət qəlbə rahatlıq və sevinc bəxş edir. Yalnız günah bu ünsiyyəti poza bilər. Allah həmişə Ona inananları dinləməyə, suallarına cavab verməyə və problemlərin həllinə kömək etməyə hazırdır.

Buna sübut kilsənin min illər boyu təcrübəsidir.

Təqiblər, həbsxanalar, işgəncələr, ayrı-seçkiliklər... İsa Məsihə inananlar heç vaxt son yüz ildəki kimi təqiblərə məruz qalmamışdılar. Lakin bütün bu təqiblərdə onlar təsəlli tapırlar ki, heç nə və heç kim onları heç bir şəraitdə İsa Məsihlə ünsiyyətdən məhrum edə bilməz.

Dövrümüzdə gənclərin məruz qaldıqları sınaqlar yaşlı nəslin başına gələnlərdən fərqlidir; şeytanın bu gün istifadə etdiyi şirnikləndirmə üsulları on və ya yüz il əvvəl istifadə etdiyi üsullardan fərqlidir. Tənhalıq bir sınaqdır. Bəziləri tənhalıqı unutmaq üçün alkoqola, həzz almaq üçün cilovlanmayan ehtiraslarına və əxlaqsız münasibətlərə aludə olurlar. Digərləri isə davamlı, həqiqi ünsiyyət axtarır və bunu Rəbdə tapırlar.

İTİRİLMİŞ ÜNSİYYƏT

*Beləliklə, həqiqəti kəmər kimi belinizə bağlamış,
salehliyi zireh kimi döşünüzə taxmış, barışığ
Müjdəsini yaymaq hazırlığını ayaqlarınıza
geyinmiş olaraq yerinizdə durun.*

Həvari Paul

*A*dəm, sən haradasan? Allahın ilk sözləri
Ondan geri çəkilmiş, qorxmuş və inadkar
bir insana ünvanlanmışdı. Allah Adəmi axtarmalı
idi? Doğrudanmı O, harada gizləndiyini bilmirdi?
Həqiqətən nə baş verdiyini bilmirdi?

Allah Adəmdən soruşur: “Sənə yeməyi qadağan et-
diyim ağacın meyvəsindən yeməmisən ki?” (Yaradılış
3:11) Allah bilirdi, amma o, itmiş ünsiyyəti axtarır,
yıxılan insanın ürəyinə yol axtarırdı.

Bu, missiyada ilk addımdır. İsa Özü haqqında
dedi: “Bəşər Oğlu itmişləri axtarıb xilas etmək üçün
gəlmişdir” (Yəhya 19:10). Allah hər şeyi etdi ki,

dünyaya gələn hər bir insan xilas ola bilsin. O, bütün dünyanı Özü ilə barışdırdı. Ona inanan bizlərə isə tapşırırdı ki, Allahın insanlarla barışması haqqında bu mesajı bütün dünyaya çatdırmaq.

Niyə Allah bunu mələklərə və baş mələklərə deyil, insanlara, bizə həvalə etdi? Bilmirəm. Bəlkə də ona görə ki, xilas əldə etdikdən sonra biz şəxsi təcrübəmizdən nə haqqında danışdığımızı bilirik və bu həmişə nəzəri mülahizələrdən daha yaxşıdır. Rəbbimiz və Allahımız bu prinsipdən istifadə edir: “Bizə həmişə Məsihdə zəfər qazanmağımıza imkan verən və Özünü tanımasının ətrini hər yerdə yayan Allaha şükürlər olsun. Çünki biz xilas olanlar və həlak olanlar arasında Allah üçün Məsihin ətriyik” (2 Korinflilərə 2:14).

İnsanları xilas etmək işi Allahın işidir. İnsanları xilas etmək üçün hər şeyi O etdi. O axtarmaq və xilas etmək üçün gəldi. O bizdə hərəkət edir, bizi Öz surətinə çevirir, qəlblərimizi məhəbbəti ilə doldurur ki, ətrafımızdakılar vasitəmizlə Allah haqqında biliklərin qoxusunu hiss edə bilsinlər. Məqsədimiz budur ki, günahkarları xilas etmək, onlara nəsihət vermək və yorğunları ruhlandırmaq işində Allah bizi istifadə etsin.

Bizim məqsədimiz Müjdəni yaymaqdır.

ÜRƏK UĞRUNDA DÖYÜŞ

*Dünyada əziyyətiniz var, amma cəsarətli olun!
Mən dünyaya qalib gəldim.*

İsa Məsih

*H*ansısa bir məkanda qoyun sürüləri dinc şə-
kildə otlayanda, quşlar yuva quranda, ilk
giləmeyvə yetişəndə, insanlar dinclik və sükutdan
zövq alanda, haradasa müharibə gedir, kimsə kəndinə
düşən bombalardan ölür və ya zorakılıq və təhqirdən
əziyyət çəkir. Hətta biz sülh və əmin-amanlıq içində
oturanda və ya ibadətdə olsaq da, görünməz, lakin çox
real cəbhədə müharibə — qəlbimiz uğrunda şiddətli
mübarizə gedir.

Bu mübarizə realdır. Gördüyümüz və bizə çox
real görünən hər şeydən daha realdır. Biz bu döyüşün
əks-sədasını görürük, lakin Rəbbimiz və Xilaskarımız
İsa Məsihin böyük mərhəməti sayəsində onun bütün
dəhşətlərini görmürük. Bunlar təkcə bizim düşüncələ-

rimiz deyil: ittiham et — ittiham etmə, kömək et — özü bir yol tapacaq, onun üçün dua et — bu onun öz günahıdır. Bunlar bizim iradəmizə, düşüncələrimizə və hərəkətlərimizə təsir etmək üçün bu dünyanın ruhani savaşını güzgüdəki kimi əks etdirən ürəyimizin qərarlarıdır. Təəccüblü deyil ki, İsa ürəyin, məhz insan ürəyinin bütün günahların mənbəyi olduğunu deyir. Orada bizə, yaxınlarımıza və ətrafımızdakılara inanılmaz əzablara səbəb olan qərarlar doğulur.

Amma insanın ürəyinə baxa bilməzsən. Orada nə baş verdiyini yalnız Rəbb bilir. Buna görə də, bir çox insanlar ruhani aləmdə real olandan daha çox gördüklərinə əsaslanaraq başqaları haqqında mühakimə yürüdülər.

BİRLİKDƏ ADDIMLAMAQ

*Səncə bu üç nəfərdən hansı
quldurların əlinə düşən
adamin qonşusu idi?
Qanunşünas cavab verdi:
“Ona mərhəmət göstərən”.
İsa da ona dedi:
“Get, sən də elə et”.*

*B*ir insanın düşüncələrini və hərəkətlərini istiqamətləndirən “oxların” dəqiq harada olduğunu bilmirəm. Onlar hardasa qəlbdə, canda, ruhda və ağılda ola bilər. Məhz o, orada qərarlar qəbul edir. Orada o, düşüncələrini şəər və ya xeyirə, özünə və ya yaxınlarına, Allaha və ya dünyaya yönəldir. Bir şey aydındır: insanın ürəyini hərəkət etdirən bu oxlar gerçəkdir, insanın öz qərarlarına və hərəkətlərinə görə məsuliyyəti qədər realdır.

Birlikdə addımlamaq

Yaxın insana olan məhəbbət haqqında çox deyilir və yazılır, ona görə də bu barədə yeni nəşə demək çətindir. Bəlkə də belədir. Amma Allah üç min ildən artıqdır ki, bu haqda danışmaqdan yorulmur. Hətta On Əmrin yarısını Yaradanla insanlar arasındakı ünsiyyətə, yarısını isə insanlar arasındakı münasibətlərə həsr etmişdir. Bu onun üçün çox vacibdir.

Bütün insanlar nəyə can atırlar? Onların problemləri haradadır? Cavab Allahla və insanlarla pozulmuş ünsiyyətlərdədir. Bu bizim üçün vacibdir və buna görə də özümüzə və başqalarına həyatda ən vacib şeyin münasibətlər olduğunu xatırlatmağa cəsarət edirik. Gəlin birlikdə addımlayaq! Gəlin növbəti addımımızı Allahın bizə yaxın olmağa təyin etdiyi şəxslə birlikdə ataq.

Qaranlıqdan işığa, ümitsizlikdən ümidə, biganəlikdən sevgiyə bir addım ataq.

DƏYİŞİKLİK ZAMANI

*Gözlərimizi görünən şeylərə deyil,
görünməyən şeylərə dikirik.
Çünki görünənlər gəldi-gedər,
görünməyənlərsə əbədidir.*

Həvari Paul

*B*iz sürətli və köklü dəyişikliklər baş verən bir dövrdə yaşayırıq. Ölkələrin adları və dövlət sərhədləri dəyişir. Rabitə vasitələri və məktublarımızı qəbul edənlərin coğrafiyası dəyişir. Bir çox dəyişikliklər çox sevindiricidir: kim təsəvvür edə bilərdi ki, ateizmin qalib gəldiyi ölkələrdə kilsələr yağışdan sonra göbələk kimi böyüyəcək; bir çox xalqların tarixində ilk dəfə İncil onlara gəlib çatacaq; Tuvada, Kalmıkiyada, Buryatıyada, Yakutiya, Orta Asiya ölkələrində, Qafqazda insanlar Tanrıya iman edəcək, məsihçi icmaları yaranacaq; baltarlar, kabardinlər,

adıgeylər və qazaxlar öz ana dillərində Müqəddəs Kitabı əllərində tutacaqlar.

Zövqlər və maraqlar dəyişir. İnsanlar və onların bir-birinə münasibəti dəyişir. Bizə elə gəlir ki, hər şey hərəkətə keçib dəyişir, daha güvənəcək heç nə yoxdur. Dəyişikliklər bizə sarsılmaz və vacib görünən şeylərə də — bu dünyada özümüzü təyin etməkdə bizə rəhbərlik edən dəyərlərə təsir etdi.

Mən bunu yazdım və fikirləşdim ki, bu, doğrudur? Yoxsa yalnız əbədi dəyəri olmayan, güvənməyə dəyməyən, həyatınızın məzmununu və mənasını yaratmağa dəyməyən şey dəyişir? Əminəm ki, bizim dəyişkən dünyamızda əbədi mənşəli sarsılmaz şeylər var ki, onlara özünüzü tamamilə həsr etməyə dəyər.

ALLAH DEDİ: “BU GÜN”

*Biz iman etmişlərsə rahatlıq
diyarına girməkdəyik.*

Həvari Paul

Əbədiyyət sonsuz müddətdir, zamansızlıq, yoxsa başqa bir zamandır? Bunlar sırf nəzəri suallardır və elə görünür ki, bizə birbaşa aidiyyatı yoxdur. Lakin bu, əslində sadəcə “elə görünür”.

Həvari Paul vasitəsilə Allah bizə “əsrlərdən və nəsillərdən gizlədilən” bir çox sirləri, məsələn, möminliyin, kilsənin, ölməzliyin və kainatda yaradılış məqsədinin sirrini açdı. ... Buna görə də, əbədiyyət məsələsi Allahın sirlərinə həsr olunmuş bizlərə birbaşa aiddir. Zaman fenomeninin özü (İbranilərə məktubda “bu gün”) Allah tərəfindən bir məqsəd üçün yaradılmışdır. Bu məqsəd insanlara İsa Məsihə iman vasitəsilə Onun istirahətinə, əbədiyyətə daxil olmaq imkanı vermək idi. Bu qərar verə bildiyimiz

Allah dedi: “Bu gün”

zamandır və fürsət bizə yalnız “bu gün” verilir, yəni gələcəyimizin indi verdiyimiz qərardan asılı olduğu bir vaxtdır.

Əbədiyyət o qədər gözəl, o qədər dəyərli bir şey olmalıdır ki, Allah Özünün ən qiymətli olanını — Oğlunu əsirgəmədi ki, biz əbədiyyəti harada keçirmək istədiyimizi seçə bilək. İsa Öz əbədi izzətini tərk etdi və pislik, əzab, xəstəlik və alçaldılma ilə dolu bu dünyaya gəldi. O, könüllü olaraq əbədiyyəti zamanla dəyişdi ki, bizə vaxtımızdan — “bu gün”dən istifadə edərək, əbədiyyətə keçmək imkanı versin. İsa dedi: “Mənim sözümə qulaq asıb Məni Göndərənə inanan şəxs əbədi həyata malikdir və ona hökm çıxarılmayacaq” (Yəhya 5:24).

İsa nə söylədiyini yaxşı bilirdi, O, əbədiyyət haqda ordan-burdan eşitməyib, O, oradan gəlib və bizi oraya çağırır.

VƏHY ALƏMİNDƏ HƏYAT

*Nə bəxtiyardır bu peyğəmbərlik s
özlərini oxuyan, eşidənlər və orada
yazılanlara riayət edənlər!
Çünki vaxt yaxındır.*

Həvari Yəhya

*M*üqəddəs Yazılarda yaşadığımız dünyanı anlamaq üçün əsas olan mətnlər var. Belə mətnlər çoxdur. Müqəddəs Kitabın hər bir oxucusu üçün onlar fərqli ola bilər: bu, çox şəxsidir — Tanrı insana ondan gizlədilən həqiqəti açır.

Bu baxımdan Müqəddəs Kitabın sonuncu kitabı olan Vəhy xüsusilə diqqətəlayiqdir. Allah imanlılara bir-birinin ardınca, yaradılış səviyyəsini təntənə və əzəmətlə göstərir. Eyni hadisənin bir neçə sahədə necə baş verdiyini göstərir: səmavi, dünyəvi, ruhani. O, davamçılarına Xilaskar yer üzündə doğulan zaman

göydə baş verənləri və İsa Məsih çarmıxda ölən zaman ruhani aləmdə nə baş verdiyini göstərir.

Bir oxucu üçün Vəhy kitabı məsihçiliyin ilk əsrlərində yayılmış apokalipsis şəklində ədəbi əsərdir, digəri üçün isə bu, Allahın vəhyi — Yaradanın reallıqdan kənara baxmağa imkan verdiyi vəhydir. “Nə bəxtiyardır bu peyğəmbərlik sözlərini oxuyan, eşidənlər və orada yazılanlara riayət edənlər! Çünki vaxt yaxındır” (Vəhy 1:3). Bu vəhy imanlıya dünyanı olduğu kimi — bütün görünən və görünməyən gerçəkliyi ilə görməyə imkan verir.

Hörmətli oxucular, bilirəm ki, siz bu sətirləri oxuyarkən Allahın həyatınızda hüsurunun sirrini necə açdığını və bu və ya digər hadisənin arxasında Onun olduğunu xatırlayacaqsınız. Eləcə də, siz möcüzəli şəfa və ya təhlükədən qurtuluşu görərək ruhani dünyanın reallığını xatırlayacaqsınız. Biz Allahın mələklərini görməmişik, lakin çox vaxt onların əməllərinin nəticəsini görmüşük.

Həqiqətən dərk edirikmi ki, ruhani dünya bizim görünən dünyamız qədər realdır; “Yeganə ölməzliyə malik olan, əlçatmaz nurda yaşayan Odur. Onu insanlardan heç kəs görməyib və görə də bilməz. Ona izzət və əbədi qüdrət olsun. Amin!” (1 Timoteyə 6:16).

SUAL QALIR

*Məryəm isə bütün bu şeyləri
dərin düşünərək öz ürəyində saxlayırdı.*

Luka

Səfərlərlə belə bir sualla qarşılaşmalı olmuşam: niyə bütün slavyan kilsələrində qadınlar kişilərdən daha çoxdur? Özü də həddən çoxdur. Standart cavab budur ki, qadınlar daha emosionaldır və beləliklə, Xoş Xəbəri daha asan qəbul edirlər. Bunun doğru olub olmadığını deyə bilmərəm.

Vera Kuşnir, məsələn, hesab edir ki, qadınlar orta hesabla kişilərdən daha uzun ömür yaşadıqları üçün sovet dövründə kilsəyə yalnız yaşlı insanlar gedirdi və təbii ki, bunlar əsasən qadınlar idi.

Müjdəçi Andrey Bondarenko hesab edir ki, Allaha can atmaq üçün insan öz zəifliyini dərk etməlidir. Bu, qürurun yaxşı keyfiyyət hesab olunduğu allahsız cəmiyyətdə böyümüş kişi üçün xüsusilə çətinidir.

Ümumiyyətlə, Rusiyada qədim zamanlardan kilsənin qadınlar üçün olduğuna, kişilərin isə özlərini pivəxanalarda daha rahat hiss etdiyinə inanırlar.

O, böyük bir rus kəndində çadır müjdəçiliyinin necə keçdiyini söylədi. Axşam çadıra yalnız bir neçə qadın gəldi. Müjdəçilər ertəsi gün kəndin bütün evlərinə gedib adamları şəxsən dəvət etməyi qərara aldılar. Lakin bir nəfər də olsun ayıq insana rast gəlmədilər! Andrey dedi: “Sərxoşluqdan ölən insanların ruhları üçün dəhşətdən və ümitsizlikdən uşaq kimi ağladıq”.

Müqəddəs Kitabı oxuduqca əmin oldum ki, Allahın dünyanı xilas etmək planında qadınların böyük rolu var. Bu yaxınlarda diqqətimi çəkdi ki, Allah Adəmə kişi üçün sevgili yaratmazdan əvvəl xeyirlə şəri dərk edən ağacdən yeməməyi əmr edib, çünki “insanın tək olması yaxşı deyil” (Yaradılış 2:18). Adəm Allahın əmrini Həvvaya kifayət qədər aydın çatdırı bildimi? İlan Həvvanı sınağa çəkən zaman Adəm harada idi? Allah Xilaskar haqqında ilk peyğəmbərliyi Həvvaya verdi və ilana dedi: “Mən səninlə qadın arasına, sənin balanla onun övladı arasına düşmənçilik salıram. Bu övlad sənin başından vuracaq, sən də onu dabanından sancacaqsan” (Yaradılış 3:15).

Fikir verin, Allahın sualına cavab olaraq Adəm günahı Allahın ona verdiyi qadının üzərinə qoyur və

bununla da dolayısı ilə Allahı günahına görə təqsirləndirir. Bəs qadın? O, sadəcə deyir: “İlan məni yoldan çıxartdı, mən də yedim” (Yaradılış 3:13). Qadınlarda başlanğıcdan günahlarını etiraf etməyə hazır olan bir şey var. Üstəlik, bu xüsusiyyət kişilərə nisbətən daha aydın görünür. Bəlkə cavab budur?

MƏSİHÇİLİYƏ QARŞI PEYVƏND, YOXSA XİLƏS ÜÇÜN ƏTİR?

*Budur, sizi qurdlar arasına
quzular kimi göndərirəm.*

İsa Məsih

Bu sözlər imanlılar ilə imansızlar arasındakı ünsiyyəti müəyyən edirmi? Elə ölkələr var ki, bu sözlər həyatın proqramı kimi qəbul edilir. Orada İsa Məsihə inananlar öldürülür, yandırılır, əzilir və alçaldılır. Amma elə ölkələr — baxışların müəyyən çevikliyi ilə prezident ola biləcəyiniz ölkələr var ki, İsa Məsihə Rəbb kimi iman etmək şərəflidir.

İmanlılar ilə imansızlar arasında münasibət necə inkişaf etməlidir? Həvari Paul bu barədə yazır: “Bizi həmişə Məsihin zəfər təntənəsində addımlardan, Onu tanımaqdan yaranan ətri bizim vasitəmizlə

hər tərəfə yayan Allaha şükür olsun! Çünki biz həm xilas, həm də həlak olanlar arasında Allaha xoş olan Məsih ətriyik” (2 Korinflilərə 2:14-15).

Məsihçilərin bu dünyada xüsusi bir məqsədi var və Allahın onlar üçün xüsusi planları və niyyətləri var. Tanrının dünyaya deyəcək sözü var və O bunu “ilahi təbiətə şərik” olmağa layiqli şəxslər vasitəsilə etmək istəyir (2 Peter 1:4). Bu bizim təşəbbüsümüz, itaətimiz və hətta söylərimiz deyil, imansızlar məsihçilər ilə təmasda olduqda və Xoş Xəbəre “yoluxduqda” Onun hərəkətidir. Bu, hər yerdə öz ətrini bizim vasitəmizlə yayan Allahdır: bu bəzilərini xilasa, bəzilərini isə həlaka aparır. Buna görə də, Allahın artıq Ona iman gətirmiş insanlara xüsusi çağırışı — özlərini tamamilə Ona təslim etmək, bütün həyatlarını tamamilə Ona həsr etmək çağırışı var.

Dünya və dünya bağlılığı və ya qanunpərəstliklə zəifləmiş imanlının həyatı imansızların həyatından fərqlidir, bu doğrudur. Bəs belə bir həyat başqalarını xilas etməyə xidmət edə bilərmi? Yoxsa bu, Müjdəyə qarşı peyvənd kimi xidmət edir? Zəifləmiş virus insanda xəstəliyə qarşı immunitet yaratmaq üçün peyvənd kimi istifadə olunursa, “zəifləmiş məsihçilik” də digərinə xilas çatdırmaqda, məsihçilikdən immunitet yaradır. Burada məsihçiliyin necə zəiflədilməsinin əhəmiyyəti yoxdur: zəiflədən

Məsihçiliyə qarşı peyvənd, yoxsa xilas üçün ətir?

amillər ləyaqətsiz şəxsi həyat, Müjdənin məsihçi qanunpərəstliyi ilə əvəz edilməsi, xilas məsələlərində cəhalət və ya Allahın lütfünün zəif dərk edilməsi ola bilər.

BİRLİK: ƏLÇATMAZ MƏQSƏD, YOXSA REALLIQ?

*Hamısı bir olsun.
Ey Ata, Sən Məndə,
Mən də Səndə olduğum kimi
onlar da Bizdə olsun ki, dünya
Sənin Məni göndərdiyinə inansın.*
İsa Məsih

*Y*alanın həqiqətə çox yaxın olduğu yerdə o, ən təhlükəlidir. Allahın müəyyən etdiyi dəyərlərin hamılıqla qəbul edilmiş “ümumbəşəri” dəyərlərlə əvəz edildiyi yerdə fəlakət qaçılmazdır.

Həvari Paulun fikrincə, qanunsuzluğun sirri artıq iş başındadır. Məsihin kilsəsi — Onun kəffarə qurbanına inananlar, Allahın Kəlamına tabe olanlar və Allahı razı salmaq istəyənlər — zamanın və bu dünyanın ruhunun artan təzyiqinə məruz qalırlar.

Birlik: əlçatmaz məqsəd, yoxsa reallıq?

İmanlılar Məsihin onlara əmanət edilmiş sərvətlərindən nə qədər qiymətli şeyləri əsrlər boyu itirdilər! Onlardan biri də birlikdir.

1789-cu ildə parisililər Bastiliyaya basqın edəndə bu şüardan ilhamlandılar: “Azadlıq. Bərabərlik. Qardaşlıq”. Şüar gözəl görünürmü?

Amma... Nədən azadlıq? Din və onun etikasından.

Bərabərlik? Alın və bölün! Bunun necə başa çatdığını bu prinsiplə yaşamağa çalışan bütün ölkələrin timsalında görürük.

Qardaşlıq? Kiminlə? Sınıf düşmənlə deyil! Bütün bunlar bizə necə də tanışdır! “Mən Rəbbin quluyam” əvəzinə — “İnsan! Qürurlu səslənir!” Müxtəliflikdə birlik və yaxına məhəbbət əvəzinə “Bütün insanlar bərabərdir, lakin bəziləri digərlərindən daha bərabərdir.” Allahın ailəsində qardaşlıq əvəzinə silahda və ya partiyada qardaşlıq vardır. Bu surroqatların hara apardığını da bilirik.

Başqa bir təhlükə də var. Təhlükə bu sözlərdə yatır: “Biz birlik üçün mübarizə aparmalıyıq, birliyə nail olmalıyıq”. Bu da demək olar ki, düzgün səslənir, görünür. Lakin yalnız demək olar ki, düzgün səslənir. Bunun üçün mübarizə aparmağa ehtiyac yoxdur. Təmələndə yeganə Rəbb və Allah olan ruhun birliyi, xilas və lütf hədiyyəsini qəbul etdiyimiz kimi, bütün qəlbimizlə qəbul edilməlidir. Onu qəbul etmək və həyata keçirmək gərəkdir.

Biz, Məsihin kilsəsinin üzvləri, parçalanma və düşmənçilikdən əziyyət çəkən insanları qınamamalıyıq. Rəbbimiz, Padşahımız və Allahımız İsa Məsih bizim ilahi təbiətin şərikləri, həqiqi qardaşlar, Atasının ailə üzvləri olmağımız üçün Öz qanı ilə ödədi. Siz bu sözə diqqət yetirin, Onun qardaşları! Müqəddəs Ruha sahib olduğumuz üçün (Məsihin Ruhuna malik olmayan şəxs Onunku deyil), biz bu dünyada Allahın bütün övladları ilə qardaş və bacıyıq.

Bu dünyada Məsihin kilsəsindən, imanlıların öz aralarında və Allahla birliyindən, mahiyyətə günahkarlar, lakin statusda müqəddəslərdən daha böyük möcüzə yoxdur.

QƏLBİN FACİƏSİ

*Siz bir-birinizdən izzət qəbul edirsiniz,
bir olan Allahdan gələn izzəti isə axtarmırsınız.
Bəs onda necə iman edə bilərsiniz?*

İsa Məsih

*M*ən bu yaxınlarda 1 və 2 Padşahlar kitabını yenidən oxudum. Yenidən ilk İsrail padşahı Şaulun taleyini izləyərək ürəyim kədərlə doldu. Davudun ən pis düşməninə yas tutduğunu başa düşürəm. Şaul ən kiçik İsrail qəbiləsindən — Binyamin qəbiləsindən və qeyri-adi bir ailədən idi. Təvazökar, yaraşıqlı və güclü bir gəncin öz xalqı arasında hörməti var idi. Necə ola bilərdi ki, o, Allahın düşməninə çevrilsin?

1 və 2 Padşahlar kitablarının müəllifi Şamuel bir neçə sətirdə Şaulun Allahdan geri çəkilmə yolunu təsvir edir. Düşünürəm ki, siz də onlara diqqət yetirmisiniz.

O, kahin olmasa da, qurban kəsmək hüququnu özü üçün mənimsədi.

O, Allaha itaət etmədi və amaleqlilərlə bağlı əmrlərini yerinə yetirmədi.

Şaul üçün insanların onun haqqında nə düşündüyü, Allahın onun haqqında nə düşündüyü və hətta onun haqqında dediyindən daha vacib idi: Şaul Şamuelə dedi: “Yaxşı, əgər Allah məndən üz döndəribsə, heç olmasa, indi xalqımın ağsaqqalları və İsrail qarşısında mənə hörmət et” (1 Şamuel 15:30).

Şamuel eşitdi ki, Şaul Karmel dağında özünə abidə tikib. Padşahla görüşən peyğəmbər ondan soruşdu: “Sən öz gözündə kiçik olduğun halda İsrail qəbilələrinin başçısı olmadınmı? Rəbb səni İsrail üzərinə padşah olaraq məsh etməyibmi?” (1 Şamuel 15:17).

Təvazökarlıq yolundan özünə abidə ucaltmağa gedən yol Allahdan uzaqlaşma yoludur. Bu, Kəlamda Allaha xidmət etməyə çağırılanların hamısına xəbərdarlıq kimi təsvir edilən İsrailin ilk padşahının faciəsidir.

Allahın çağırışı və ənamları geri alınmazdır — bu doğrudur və amin. Lakin çağırış özlüyündə qürur və bununla bağlı Allahdan dönüklük əleyhinə zəmanət deyil. Allahın Kəlamında deyilir: “Allah məğrurlara qarşıdır” (Yaqub 4:6).

Müqəddəs Yazı bizi “qiyamət gününün yaxınlaşdığını gördükcə” (İbranilərə 10:25) bir-birimizi ruhlandırmağa, öyrətməyə və xəbərdar etməyə çağırır.

Məsihin Müjdəsinin nurunu dünyaya çatdırmaq üçün Rəbdən böyük bir tapşırıq əldə etmiş və çağırılmış imanlıların hamısının buna ehtiyacı var.

İBADƏT

*Amma o zaman gəlir və artıq gəlib ki,
həqiqi ibadət edənlər Ataya ruhda
və həqiqətdə ibadət etsin.
Ata da Özünə belə ibadət
edənlər axtarır.*

İsa Məsih

*S*on illərdə bir çox protestant kilsələri müəyyən ilahi oxuma formasını (adətən ibadətin əvvəlində) qəbul etdilər. Pastorlar, xor və musiqi xidmətlərinin rəhbərləri “düzgün” ibadətlə bağlı seminar və konfranslarda iştirak etməyə dəvət olunurlar. İbadət və ilahiləri elə qurmağı öyrədirlər ki, toplananların qəlbləri “xüsusi ibadət vəziyyətinə gəlib çıxsın”. Mən bu hərəkəti təhlil etməyi, tənqid etməyi öz öhdəmə götürürəm, amma şüurlu şəkildə əvvəlki cümlədə dırnaq işarəsi qoyuram.

Niyə? Çünki mən orqanın təntənəli musiqisini ruhu çulğalayan və Kainatın Yaradanın əzəməti haqqında düşündürən, yeni doğulmuş körpəsini qucağına alan və yeni həyatın təsvirolunmaz ətrini içinə çəkən ana və ya atanın zərif və minnətdar ürəyi hesab edirəm. Bir dul qadına və ya xəstə bir insana kömək etməyi və bir çox başqa yaxşı işlər görməyi həqiqi ibadət adlandırıram. Bu ibadəti Allahımıza, Yaradanımıza, Xilaskarımıza, Atamıza və Kilsənin başçısı İsa Məsihə ibadət adlandırıram.

İbadət toplantının əvvəlində qəlbin hansısa bir halından, Kəlamı eşidərkən və ya dua edərkən bədənin rıqqətə gəlməsindən daha böyük bir şeydir. İbadət həyatınızı Allaha təslim etmək, hər bir qərarda Onunla həmfikir olmaqdır. İbadət bizim hər düşüncəmizi və hər bir hərəkətimizi Onun hakimiyyətinə əsir etməkdir. İbadət — imanlı insanın Allaha münasibətdə normal halıdır.

ALLAH BİZƏ BİR XİDMƏT VERDİ

*Barişdırma sözünü
də bizə əmanət etdi.*

Həvari Paul

“*B*izə” deyəndə mən bütün kilsəni, barışıqı nəzərdə tuturam. Dava, çəkişmə, düşmənçilik, nifrət, qətl, terror — bütün media belə xəbərlərlə doludur. Hamımızın sevdiyi dünyamızda niyə bu qədər pislik var? Həvari Yaqub da bu sualı verir: “Aranızda dava və çəkişmələrin kökü haradandır? Bədənlərinizin üzlərində mübarizə edən ehtiraslarınızdan deyilmi?” (Yaqub 4:1). Sonra özü də belə cavab verir: “Nə isə arzu edib əldə etməyincə adam öldürürsünüz. Həsəd aparırsınız, amma istədiyinizə nail olmayınca çəkişib dava edirsiniz. Əldə edə bilmirsiniz, çünki diləmirsiniz. Diləyirsiniz, amma almır-

sınız, çünki öz kefinizə sərf etmək üçün pis niyyətlə diləyirsiniz” (Yaqub 4:1-3). Dünyadakı bütün bu pisliklər insanın pis qəlbindən qaynaqlanır.

Lakin insanlar arasında düşmənçilik yalnız bir nəticədir — Allahla düşmənçiliyin nəticəsidir. İnsanın günahı ucbatından Allahla insan arasında düşmənçilik yaranır. Buna görə də Allah Özü İsa Məsihin qurbanı vasitəsilə dünyanı Özü ilə barışdırdı. O Özü ilə bu barışığı hər bir insana təklif edir. Pislik və əzab içində batan insanlar üçün duamız Allahla insanın barışığında iştirakdan başqa bir şey deyil. Allah bizi bu xidmətə çağırır: “Bunların hamısı Allahdandır. O, Məsih vasitəsilə bizi Özü ilə barışdırdı və bizə barışdırma xidmətini verdi. Belə ki Allah insanların təqsirlərini onların əleyhinə qoymayaraq dünyanı Məsihdə Özü ilə barışdırmaqda idi. Barışdırma sözünü də bizə əmanət etdi” (2 Korinflilər 5:18-19).

Bütün xidmətlərimiz eyni məqsədə — insanların Allahla barışmasına kömək etməyə xidmət edir. Lakin bütün xidmətlərin içində bir ən vacib şey — dua var. İmansız dostlar və qonşular, iş yoldaşları və yol yoldaşlar, sevdikləriniz və düşmənlər üçün dua insanların Allahla barışıq işində bir vasitədir. İnsanlar üçün dua etməklə biz onların böyük xilas işində iştirak edirik. Bu, Allahın iradəsidir.

Bu, Onun bizə verdiyi xidmətdir.

BİZ NƏYƏ GÜVƏNİRİK

*Mən Müjdədən utanmıram,
çünki o, iman edən hər kəsin...
xilası üçün Allahın qüdrətidir.*

Həvari Paul

*N*oş Xəbərə, Allahın bizim üçün etdiklərinə, bizim üçün kim olduğuna, Onu sevənlərin hamısı üçün nələr hazırladığına inanmaq da, inanmamaq da olar. Müjdəni qəbul və ya rədd edə bilərsiniz, buna görə minnətdar ola və ya ona məhəl qoymaya bilərsiniz. Onu bu dünyaya gətirən Xilaskarımız İsa Məsihə ehtiram və heyranlıqla, ruh yüksəkliyi və sevinclə ibadət edə bilərsiniz.

Müjdənin təbliği həmişə gərginliyə səbəb olur, çünki o onu eşidən hər kəsi seçim qarşısında qoyur: qəbul etmək və ya rədd etmək. Üçüncüsü yoxdur. Bu, günah içində yaşayanlarda gərginliyə səbəb olur, çünki günahkarı Özü ilə barışdırmağın Allaha nəyə başa

gəldiyini — çarmıxın əzabını göstərir. Lakin Müjdə dindarların özləri haqqında dediyi kimi, “Allah yolunda olanlar” üçün daha böyük gərginlik yaradır. Dindarlar Müjdəyə adi günahkar insanlardan daha çox düşmən mövqeyindən yanaşırlar, çünki onların öz söyləri ilə xilasları üçün əhəmiyyətli bir iş görmək cəhdlərini puça çıxarır.

İsanın fariseylərə günahkarlar haqqında dediyi sözlər boş yerə deyildi: onlar “Allahın Padşahlığına sizdən qabaq girirlər” (Matta 21:31). Müjdə bizdə dəyişiklik yaratmaq üçün dəyişdirici səlahiyyətə və gücə malikdir. Buna görə də, Allah bizə dini təbliğ etməyi tapşırmadı — din heç kimi yaxşı edə bilməz — yalnız Müjdə bunu edə bilər, “Mən Müjdədən utanmıram, çünki o, iman edən hər kəsin...xilasını üçün Allahın qüdrətidir” (Romalılara 1:16).

GƏRGİN İNTİZAR

*Ona görə də oyaq olun.
Çünki Rəbbinizin hansı gün
gələcəyini bilmirsiniz.*

İsa Məsih

*Y*enə də partlayışlar baş verdi. Yenə də bütün media dəhşətli xəbərlər verir və dəhşətli fotoşəkillər dərc edir. İnsanların qəlbində qorxu, qəzəb, nifrət... və gərgin intizar var: növbəti dəfə hara olacaq? İnsanın ürəyində qəribə bir əminlik var ki, bu şəxsən bizə təsir etməyəcək, başqa yerdə baş verəcək, partlayışın uğultusundan kar olmadan bunu ən son xəbərlərdən öyrənəcəksiniz.

Luka Müjdəsində təsvir olunan hadisəni xatırlayaq: “Bu vaxt orada olan bəzi adamlar İsayə xəbər verdilər ki, Pilat bəzi Qalileyalıların qanını kəsdikləri qurbanların qanına qatmışdı. İsa buna belə cavab verdi: “Siz elə bilirsiniz ki, bu aqibətə uğramış Qa-

lileyahılar bütün digər Qalileyahlılardan daha betər günahlı idilər? Xeyr, Mən sizə deyirəm: tövbə etməsəniz, hamınız onlar kimi məhv olacaqsınız. Yaxud Şiloah qülləsi on səkkiz adamın üstünə aşıb onları öldürəndə onların Yerusəlim sakinlərinin hamısından təqsirkar olduqlarını fikirləşirsiniz? Xeyr, Mən sizə deyirəm: tövbə etməsəniz, hamınız onlar kimi məhv olacaqsınız” (Luka 13:1-5).

İsa deyir ki, bu dünyada baş verən hər şey ürəyimizdə düzgün reaksiya yaratmalıdır. Bütün dünya, bütün bəşəriyyət dəhşətli ölümə doğru gedir. Bu dəhşətli hadisələr hər bir insanın gələcək taleyidir. Yalnız tövbə etmiş və Məsihin əlindən bağışlanmağı qəbul etmiş insanlar gərgin, qorxulu bir intizar olmadan gələcək hadisələrə doğru irəliləyə bilirlər. Bu heç onlara təsir etməyəcək — İsa bunu vəd etdi. O dedi ki, belə fəlakətləri eşidəndə başımızı göyə qaldırıb deyək: “Rəbbimiz tezliklə gələcək”. “Bir az müddətdən sonra Gələn gələcək, gecikməyəcək” (İbranilərə 10:37).

BİRLİYİMİZİN ƏSASI

Atamız...

İsa Məsih

*J*lahiyyatçılar deyirlər ki, Yəhyanın birinci məktubu müəllifin həyatının sonunda yazılıb. O öz ruhani təcrübəsini yeni nəsil imanlılarla bölüşmək və xilasımızın təməlindəki təlimin mahiyyətini çatdırmaq üçün yazıb. Böyük həvari öz ruhani həyat və təlim təcrübəsinin əsasını bizim Allahla və bir-birimizlə ünsiyyətimizin reallığı hesab edir. Ünsiyyət sadəcə baxışların ümumiliyi, maraqların oxşarlığı və məqsədlərdə razılıq deyil.

Bizim Allahla ünsiyyətimiz ona əsaslanır ki, Ona iman edənlərin hamısına “Ruhunu verib” və biz hamımız həvari Peterin sözləri ilə desək, “İlahi təbiətin şərikləri olmuşuq”.

Bu, bizim Allahla ünsiyyətimizdir və Məsihin kilsəsinin bütün üzvlərinin malik olduğu sirdir — bir-bi-

ri ilə həqiqi ünsiyyətin sirridir. Müqəddəs Yazıda deyilir ki, biz hamımız Xilaskarımız İsa Məsihin qanı ilə satın alınmışıq, hamımız bir Atanın övladlarıyıq, hamımızın bir Müəllimi — Müqəddəs Ruh var. Hamımız eyni yolla, iman yolu ilə gedirik, hamımızın bir vətəni — Səməvi Rəbbimizin Padşahlığı var, O, hamımızı orada gözləyir. Bizim ünsiyyətimiz o qədər dərin və həqiqi əsaslara malikdir ki, onları dərk etmək Allahın verdiyi bu sərvətə görə daim şükür etməyə bizi vadar edir.

Biz hər dəfə Allaha dua və ibadət edəndə sanki eyni vəziyyətdə olan milyonlarla insana rast gəlirik — onları tanıyıb-tanımadıqdan, denominasiyamızdan olub-olmamasından, bizə yaxın və ya uzaq minlərlə kilometr məsafədə olmasından asılı olmayaraq biz onlarla rastlaşırıq.

Biz ibadət etmək üçün Allahın taxtına yaxınlaşarkən yalnız sevinə bilərik ki, O, milyonlarla insanla birlikdə hüzurunda olmaq imtiyazını bizə verib. Dua bizim Allah və Onun kilsəsi ilə ünsiyyətimizin ifadəsi kimi böyük imtiyazdır.

Buna görə də biz “Atam” deyil, “Atamız” deyərək dua edirik.

BİZ HAMIMIZ YOLDAYIQ

*Mən onlara əbədi həyat verirəm.
Onlar heç vaxt həlak olmayacaq.*

İsa Məsih

*H*adisələr biri digərindən daha dəhşətlidir, gələcək ildən-ilə daha təhlükəli və ümitsiz görünür. Bütün dünyanı fəth etməyi qarşısına məqsəd qoyan terror təşkilatlarının sayı saysız-hesabsızdır. Sarsılmaz və tamamilə etibarlı görünən maliyyə sistemləri getdikcə zəifləyir. Formasını və gücünü itirmiş kilsələr, “yanlış” düşünməyə cəsarət edən Allahın övladlarına qarşı mübarizə aparan təriqətlər getdikcə artır. Dünya öz təməlində sarsılır. Elə görünür ki, Məsihin əleyhdarı müqəddəslərlə son döyüş üçün başını qaldırır.

Ətrafımızdakı insanlar, bəlkə də özümüzün başı gündəlik qayğılara o qədər qarışıb ki, gözlərimizi göyə qaldırmağa vaxtımız yoxdur. Con Bunyanın

“Zəvvarın səyahəti” kitabında “Fanilik sərgisi” fəslində həyatın puçluğunun parlaq təsviri müqayisə olunur. Əyləncə, əyləncə, əyləncə... İnsanlar bu şirniklənmələrə ehtirasla tam həsr olunaraq təslim olurlar: onlar daha dəhşətli, daha sürətli, daha parlaq, daha çox, daha dərin, daha bayağı, daha həyasız bir tərzdə buna təslim olurlar. Cəhənnəmə aparan yol elə tapdalanıb və reklamlar ilə elə doludur ki, kənarda onun bütün dəhşəti artıq insan ağına gəlmir.

İndi olduğu kimi, 40 il bundan əvvəl eşitdiyim Yarl Nikolayeviç Peystinin varlı adam və Lazar haqqında vəzini xatırlayıram. Bu vəz məni qəlbimin dərinliyindən silkələdi. İki min il əvvəl bir varlı adam dilini sərinləmək üçün heç olmasa bir damcı su istəmişdi, “çünki mən bu alovda əzab çəkirəm” və onun istəyi hələ də təmin olunmayıb və heç vaxt təmin edilməyəcək. Bu dəhşətdir!

Mümkün qədər çox insanın dəhşətli aqibətdən xilas olması üçün bütün vaxtınızı və enerjinizi sərf etməyə dəyər.

TÖVBƏ VƏ YENİDƏN DOĞULMAQ

*Bəşərdən doğulan bəşərdir,
Ruhdan doğulan ruhdur.*

İsa Məsih

*A*llah ilə düzgün ünsiyyət kimi narahat etmir ki?! Tövbə. Çoxlarına elə gəlir ki, bu, Allahın hüsurunun qapısını açan açardır. Müəyyən dərəcədə bu doğrudur. Müqəddəs Yazılarda deyilir: “Saleh olan yoxdur, bir nəfər belə, yoxdur... hamı günah edib, Allahın izzətindən məhrum olub” (Romalıları 3:10, 23).

Məsələn, Yəhuda İskaryotu götürək. O, Müəllimini 30 şekelə xəyanət etdi. Roma əsgərlərinin İsa ilə necə rəftar etdiyini, İsanın hansı əzablara tab gətirdiyini görə Yəhuda etdiyi əməldən tövbə etdi. O, nəinki tövbə etdi, hətta xəyanət üçün pul verənlərin yanına getdi. O dedi: “Mən təqsirsiz qanı təslim

etməklə günah işlətdim” (Matta 27:4). Kahinlər ona cavab verdilər: “Bundan bizə nə? Özün bilərsən” (Matta 27:4). Yəhuda pulu onların ayağına atdı, oradan çıxdı və... özünü asdı. Elə görünürdü ki, bizə tanış olan bütün tövbə əlamətləri Yəhuda da var idi, lakin bu tövbədə bir şey çatışmırdı.

Başqa bir misal çəkim. Quldurlar İsanın yanında çarmıxa çəkildilər. İki quldur. Onlardan biri İsanı çarmıxa çəkənlərin Ona necə istehza etdiyini görüb böhtanlara qoşuldu. İsanın çarmıxa mıxlanmış yazısını xatırlayırsınız? “Yəhudilərin Padşahı İsa budur.” (Matta 27:37) Bəs o biri quldur nə etdi? O digər yoldaşını sakitləşdirərək dedi: “Biz ədalətlə məhkum olunmuşuq, çünki əməllərimizə layiq olan əvəzi alırıq. Bu Adamsa heç bir haqsızlıq etməmişdi” (Luka 23:41). O, İsayə tərəf dönüb deyir: “Ey İsa, Öz Padşahlığına gələndə məni xatırla!” (Luka 32:42). İsa ona cavab verdi: “Bu gün sən Mənimlə birlikdə cənnətdə olacaqsan” (Luka 32:43).

Bir dəfə İsa məsləhət üçün yanına gələn Nikodimə dedi: “Bir kəs yenidən doğulmasa, Allahın Padşahlığını görə bilməz” (Yəhya 3:3). Yəhuda bu Padşahlığı görmədi və heç vaxt da görməyəcək. Çarmıxdakı quldur isə Məsihin dilindən Onunla birlikdə bu Padşahlıqda olacağına dair zəmanət aldı.

Beləliklə, fərq nədir? Gəlin hər ikisini müqayisə edək. Yəhuda insanlara, quldur isə İsayə üz tutdu.

Yəhuda təbiətə günahkar olduğuna görə deyil, öz xəyanətinə görə tövbə etdi. Məsələn, düşünürəm ki, Yəhuda həvarilərin pul kisəsindən pul oğurladığını xatırlayırdı. Quldur deyir: “Biz ədalətlə məhkum olunmuşuq, çünki əməllərimizə layiq olan əvəzi alırıq” (Luka 23:41). Yəhuda özünü asmağa gedir, quldur isə əbədi həyat haqqında düşünür. Yəhuda İsanı Allahın Padşahlığının Padşahı hesab etmirdi, əks halda Ona xəyanət etməzdi, oğru isə İsanın Səməvi Padşahlığın Padşahı olduğuna inanırdı. Belə olmasaydı, o, İsadən cənnətə gedəndə onu xatırlamasını istəməzdi.

Əgər tövbə İsanın çarmıxdakı qurtuluşuna və günahların bağışlanmasına imanla müşayiət olunmursa, deməli, yenidən doğulma olmayacaq. Yenidən doğulma olmadan heç kim Allahın Padşahlığını görməyəcək. Bunu İsa Özü dedi.

ÜRƏYİN TƏVAZÖKARLIĞINDA

*Elə o an mən Ruhun təsirinə düşdüm.
Budur, göydə bir taxt qurulub,
taxtda da Biri oturub.*

Həvari Yəhya

*B*u yaxınlarda “İzvestiya”da Maks Plank İnstitutunun alimlərinin kainatın riyazi modelini tərtib etdikləri barədə məlumatlar yayıldı. Onlar kainatın yalnız 5%-nin bizə görünən materiyadan, qalan 95%-nin isə bəzi naməlum, analiz edilə bilməyən qaranlıq (spektrimiz üçün) maddədən ibarət olduğu qənaətinə gəlmişdilər. Düşünürəm ki, bu söz bəzi alimlərdən müəyyən təvazökarlıq tələb edirdi. Bu günə kimi uşaq vaxtı eşitdiyim ifadə qulaqlarımda cingildəyir: “Kosmosda Tanrı yoxdur!” Deyilənə görə, Yuri Qaqarin Onu orada görməyib.

Əgər müasir elm mikro və makro kosmosun sir-lərini dərk edərək birdən-birə belə nəticələrə gəlirsə, məsihçilər kainatı Yaradanın böyüklüyünü aydın dərk edirlər. İmanlılar Tanrının mərhəmətinin böyüklüyünü anlayırlar ki, bu da onlara Ona yaxınlaşmağa, şükür və dua etməyə, və Onu izzətləndirməyə imkan verir. Onlar bunu təvazökarlıqla, orucda və duada edirlər. Bəzi yeni dini cərəyanlar Allahı “öz adamları” kimi təqdim edir və bu cür post-modern dini cərəyanların “dualarda” cəsarəti və “həmd etmə”də qaydasızlığı insanı təəccübləndirir: bu insanlar hansı Allaha səcdə edirlər? Bu, doğrudanmı “yer və göyün Onun önündən qaçdığı” Allahdırmı? Qarşısında böyük Həvari Yəhyanın (İsanın dostu olub sinəsinə söykənmiş) üzü üstə düşdüyü, önündə Musanın gözlərini belə qaldırmağa cəsarət etmədiyi Allahdırmı?

İsa Məsihdə bizim Allaha və Onun səmavi məbədinin Ən müqəddəs yerinə çıxmaq imkanımızın olması, Məsihdə Allahın övladları və ailəsinin üzvləri olmağımız Onun müqəddəsliyinə və möhtəşəmliyinə zərrə qədər də xələl gətirmir. “Allah bizim kimi oldu ki, biz də Onun kimi olaq” anlayışı qəlbimizi Onun qarşısında ehtiram və təvazökarlıqla doldurur.

SƏSLƏR DÜNYASI

*(İsa) göyə baxdı, ah çəkərək ona dedi:
“Effata!”, yəni “Açıl!”*

Karların xüsusi diqqət və sevgimizə ehtiyacı var. Eşidən bir adamın insanlarla dolu dünyada kar insanın tənhalığının nə qədər dərin olduğunu təsəvvür etmək çətindir. Elə buna görə də həkimlər və psixoloqlar deyirlər ki, kar insanlar kor insanlardan daha əsəbi və hətta aqressiv olurlar.

Səslər dünyası insanlar üçün çox vacibdir. Allah bizi belə yaradıb. Quşların oxuması, meşədə yarpaqların səsi, çayın şırıltısı və ya şələlənin gurultusu, sevgilinin sakit pıçıltısı və ya ildırım gurultusu... Səslər ətraf dünyanı qavramağımızın vacib hissəsidir. Buna görə də musiqi həyatımızda böyük rol oynayır.

Handelin “Məsih” əsərini ifa edən orkestrin müşayiəti ilə xorun ifasının möhtəşəmliyi kimləri heyretə salmayıb?! Xalq mahnılarımızın sadə melo-

diyaları kimlərin ürəyincə deyil?! Uşaq xorunun pak oxumasından kim zövq almır ki? Yaxud Məsihdə əbədi azadlığı tərənnüm edən qara dərilili insanların ilahilərini kim xoşlamır ki?!

Musiqi ürəyə sülh vermir, rahatlığı yalnız Allah verir, lakin musiqi sülhü təsvir edir və ürəyimizin nə üçün darıxdığını bilir. Musiqi sevinc bəxş etmir, əsl sevinc yalnız Allahla ünsiyyətdən gəlir. Lakin musiqi sevincimizi ifadə etmək vasitəsidir. Sevincimiz Allahın hüsurunu dərk etməyin və ürəyimizi İsa Məsihə və kilsəsinə olan məhəbbətlə dolduran hissi anlamağın ifadəsidir.

Heç bir şey dua ilə ilahi oxumaqla müqayisə edilə bilməz, buna görə də Müqəddəs Ruh bizə məzmurların xəzinələrini verdi.

CƏBHƏDƏN XƏBƏRLƏR

*Məndə sülhünüz olsun deyə bunları sizə söylədim.
Dünyada əziyyətiniz var, amma cəsarətli olun!
Mən dünyaya qalib gəldim!*

İsa Məsih

*M*ən İkinci Dünya Müharibəsinin bitməsindən beş il sonra Sibirdə anadan olmuşam. Ona görə də müharibə haqqında yalnız şahidlərin mənə dediklərindən, kitablarda, qəzetlərdə və jurnallarda oxuduqlarımdan xəbərim var. Əsgərdən çoxdan gözlənilən zərfi almaq ailə üçün nə qədər vacib olduğunu bilirəm: bu o deməkdir ki, o hələ də sağdır! İnsanlar xəbərləri necə diqqətlə izləyirdilər: hansı şəhər yıxıldı, hansı şəhər azad edildi, cəbhə xətti haradadır...

Müqəddəs Yazılar deyir ki, biz imanlılar müharibə vəziyyətindəyik. Bizi var gücü ilə əsarət altına almağa çalışan düşmənlərimiz var və biz cəbhədəyik. Odur ki, cəbhə xəttinin harada olduğunu, Allaha məxsus hansı

ərazilərin Onun düşməni tərəfindən işğal edildiyini, hansı ərazilərin azad edildiyini bilmək bizim üçün çox maraqlı və vacibdir. Hər birimiz üçün cəbhə xəttimiz haradadır: ürəkdə, cəmiyyətdə, kilsənin özündə?

Hər kəsin öz təcrübəsi və “səmadakı ruhani şər qüvvələr ilə” öz mübarizəsi, öz qələbə və məğlubiyyətləri var. Ona görə də biz bu məsələdə özümüzü aldatmırıq, yalnız ümid edirik və dua edirik ki, hər bir məsihçi öz mübarizəsində kömək alsın. Bu sanki dostlarının və yoldaşlarının Allahın Padşahlığının genişlənməsi üçün ümumi müharibəmizdə vuruşduğu cəbhə xəttindən “çoxdan gözlənilən xəbər” kimidir.

Nə yaxşı ki, biz öz başına qalmamışıq, bizim Rəhbərimiz, padşahların Padşahı və ağaların Ağası, tərəfində vuruşduğumuz, bizi başa düşən və bizə rəhbərlik edən, artıq bizi dəvət edən bir Qalibimiz var. Onun Padşahlığında zəfərlə zəfər çalsın! Yalnız ona həmd olsun!

MÜƏLLİMLƏRİM

*Sizi yetim qoymaram,
yanınıza gələcəyəm.*

İsa Məsih

*H*əvari Paul onun təbliğindən qəzəblənən Yerusəlim yəhudilərinə dedi: “Mən bir yəhudiyəm, Kilikiyanın Tarsus şəhərində doğuldum. Bu Yerusəlim şəhərində isə böyüyüb Qamlielin yanında ata-babalarımızın Qanununa bağlı ciddi bir təlim almışam” (Həvarilərin İşləri 22:3). Camaat susdu, Müqəddəs Kitabın ən məşhur müəllimlərindən biri olan Qamlielin yanında təhsil alan şəxsi dinləməyə hazır oldu...

Kimdən öyrəndiyimiz və nə öyrəndiyimiz son dərəcə vacibdir. Təəccüblü deyil ki, İsa dedi: “Amma kimsə sizi ‘Rabbi’ deyə çağırmasın. Çünki sizin bir Müəlliminiz var” (Matta 23:8). Təlimin və şagird olmağın vacibliyini bilən İsa aydın şəkildə bildirir ki,

şəxsiyyətlərimizin formalaşmasında son söz və ən böyük təsir edən O olmalıdır. Ona görə də dost seçmək, uyğunlaşdığın insanları seçmək həyat yolunu, dünyagörüşünü, dünyaya, insanlara münasibətini müəyyən etmək deməkdir. İnsanın ruhani inkişafı onun hansı mühitdə yaşadığından asılıdır. Təəccüblü deyil ki, rus xalq müdrikliyi deyir: “Mənə dostunun kim olduğunu söylə, mən də sənə kim olduğunu söyləyim”.

Söhbətlərimizin mövzuları ünsiyyətin mühitindən asılıdır, maraqlarımız müəyyənləşir, zövqümüz formalaşır. Mənasız bir şey haqqında saatlarla danışmaq ilə özünü Allahın Kəlamına və Rəbbə həsr etmiş insanlar ilə danışmaq arasında böyük fərq var. Axşamı şübhəli maraqları olan insanlarla və qəlbləri parçalayan musiqiləri dinləyərək keçirməklə Kəlamı qrup şəklində öyrənmək və kimsəsiz qadınla gəzintiyə çıxmaq arasında böyük fərq var.

Ruhani inkişafımızı kimlərlə ünsiyyətdə olduqumuz, kimdən öyrəndiyimiz, nə dinlədiyimiz və nəyə baxdığımız şeylər müəyyən edir. Allah bizə sağlam inkişafımız üçün hər şeyi verib və getdiyimiz yol gündəlik qərarlarımızın məcmusundan asılıdır.

HAMIYA DEYİRƏM: “OYAQ DURUN!”

*Başınızı qaldırıb tarlalara baxın;
məhsul bar verib, biçilməyə hazırdır.*

İsa Məsih

Mələk həvari Peterin böyrünə vurub onu oyatdı. Peter İsa haqqında təbliğ etdiyinə görə həbsdə idi. Mələk Peteri ayıltı və azadlığa çıxardı. Bu sadə görünən hadisədə çoxlu rəmzlər var.

Biz məsihçilər, Rəbbin bütün çağırışlarına və həvarilərin məktublarındakı oyaq qalmaq barədə bütün nəsihətlərinə baxmayaraq, “qiyamət gününün yaxınlaşdığını gördükcə” yuxuya getməyə meyliyik. Biz gündəlik həyatın gedişini, ibadətləri və iş günlərini norma kimi qəbul etməyə meyliyik. Beləcə, dünyanın sonuna yaxın ən böyük hadisədən — İsa Məsihin gəlişindən əvvəlki vaxtın gərginlik hissini itiririk.

Peter kimi, Rəbb bəzən bizi oyatmaq üçün mələklər göndərir. Mələklər heç də həmişə nurlu şəxsiyyət şəklində, parlaq sifət və qanadla gəlmirlər. Lakin Rəbb yuxuya getmiş hər kəsi oyatmaq üçün mələklərini göndərir.

Mələk padşah Hirodu “vurduqda onu daxildən qurdlar yedi və canı çıxdı” (Həvarilərin İşləri 12:23). Rəbb özününküləri “böyrünə vurub oyadır”. Oyandıqdan sonra görürük ki, biz öz “mən”imizin, bağlılıqların əsarətindəyik və günaha boyun əyirik. Lakin mələk Peterə qapı açdığı kimi Rəbb də bizə açıq qapını göstərir və bizi azadlığa aparır. Peter kimi, bizə də ünsiyyət sevinc, ruhlanma və təsəlli verir.

Son dövrlər. Yaşadığımız zaman. Bu, Rəbbin bizə son günlərdə yaşamaq üçün verdiyi böyük şərəfdir, həm də böyük məsuliyyətdir. Bəzən Rəbb bizim “böyrümüzə vurub” deyir: “Oyan! Ətrafa bax. Gör nə qədər insanın sənə, şəhadətliyinə, ruhlandırıcı və təsəlli sözünə, Mənə olan sədaqətinə ehtiyacı var!”

ŞAHİDLƏR

*Qayıt evinə və Allahın
sənə etdiyi hər şeyi danış.*

İsa Məsih

İsa dedi: “Siz... Mənim şahidlərim olacaqsınız” (Həvarilərin İşləri 1:8). Bu yaxınlarda şahid qismində məhkəmədə çıxış etməli oldum. İş adam öldürmə və ya önəmli bir şey olmadığı üçün məndən and içməyi tələb etmədilər. Sadəcə olaraq, hakim məndən iş üzrə şəxsi müşahidələrimi bölüşməyimi xahiş etdi. O, aydınlaşdırmaq üçün bir neçə sual verdi və məni buraxdı. Sonra məhkəmədə hadisə yerində olmayan başqa bir şahid çıxış etdi. O, mənimkindən xeyli fərqli olan versiyanı söylədi. Hakim ona bir neçə sual verdi. Sonra hakim öz qərarını çıxardı. Hakim ona yox, mənə inandı.

İsa deyir ki, biz Onun şahidləriyik. Biz başqalarına İsa haqqında danışmaq üçün çox çalışmaq məcburiyyətində deyilik: O, kimdir, dünya üçün və şəxsən

bizim üçün nə edib. Biz başqalarına Onun bizə necə münasibət bəslədiyi və bizim Ona necə münasibət bəslədiyimiz haqda, Kəlamını oxuyarkən şəxsən bizə nə dediyini söyləyəcəyik. İnsanların çoxu Allaha ona görə yaxınlaşır ki, kimsə ona İsanı necə qəbul etdiyini və həyatının necə dəyişdiyi barədə şəhadətlik edib. İsa bilirdi ki, Müjdə yerin ucqarlarına çatacaq, çünki Onun haqqında danışan şahidləri var. Biz Məsihi tanıyıırıq, ona görə də biz Onun şahidləriyik.

Gəlin Allah günahlarımızı bağışlayanda və bizi qəbul edəndə qəlbimizi dolduran əmin-amanlıqdan və Onun bizdə daimi hüsurunu dərk etdikdə aldığımız təsəllidən danışaq. İsa dedi ki, biz Onun şahidləri olacağıq, çünki bilirdi ki, dünyaya çatdıracaq bir xəbərimiz olacaq. Biz Onun bizim üçün və bizimlə nə etdiyini bilirik, buna görə də biz Onun şahidləriyik. Bir dostum mənə deyir: “Yaraya bağayarpağı qoy daha tez sağalacaq. Bax, məndə bir çapıq belə qalmayıb”. Mən ona inanıram.

Rəbbin Müjdəni yaymaq üçün çox sadə üsulu var: “Bizi həmişə Məsihin zəfər təntənəsində addımladan, Onu tanımaqdan yaranan ətri bizim vasitəmizlə hər tərəfə yayan Allaha şükür olsun!” (2 Korinflilərə 2:14). İsa Məsih demədi ki, biz şahid olmalıyıq, dedi ki, biz Onun şahidi olacağıq. Onun bu dünyada bizdən, Onun kilsəsindən başqa heç kəsi yoxdur. Sadıq şahidlərə inanırlar.

SAKİT MEH

*Sənin adını onlara bildirdim
və yenə bildirəcəyəm ki,
Sənin Mənə bəslədiyən məhəbbət
onlarda olsun, Mən də onlarda olum.*

İsa Məsih

Axşam, sükut. Sakit meh yalnız bağdakı qoca əncir ağaclarının yarpaqlarını xışıldadır. Qaranlıq səmada sayısız-hesabsız ulduzlar var. Zeytun dağında hələ heç bir otel yoxdur və Yerusəlim reklamlarla işıqlandırılmır. Buna görə ulduzlar çox parlaq və yaxındır. Sevimli Müəllimləri İsa Məsihin ətrafında bir qrup insanın toplaşdığını asanlıqla təsəvvür etmək olar. Tələbələrin üzü kədərlidir. Müəllim indicə onlara dedi ki, tezliklə Atanın yanına gedəcək. İsa onların kədərini görüb deyir: “Bununla belə, Mən sizə həqiqəti söyləyirəm: Mənim getməyim sizin xeyrinizədir. Çünki getməsəm, Vəsətətçi yanı-

nıza gəlməz, amma getsəm, Onu sizə göndərəcəyəm” (Yəhya 16:7).

Şagirdlər İsayə inanırlar. Biz də İsayə yaxın olmaq, Onun nitqini dinləmək, gözlərinə baxmaq, yanımızda yatdığını görmək istəməzdikmi?! Tələbələrin niyə kədərləndiyini anlayırıq. Amma biz İsayə güvənirik. O, Atanın yanına getməsinin hamımız üçün daha yaxşı olduğunu söylədi. Çünki o zaman Müqəddəs Ruh gələcək.

Müqəddəs Ruh olmadan nə təsəlli, nə iman, nə xilas, nə də ümid var. Bunların heç biri yoxdur! Müqəddəs Ruh vasitəsilə Allahın məhəbbəti ürəyimizə doldu, İsa ürəyimizdə məskunlaşdı, Onun vasitəsilə biz yenidən doğulub Məsihin bədənində — Allahın Kilsəsində vəftiz olunduq. Bəli, bunun bizim üçün ən yaxşısı olduğunu bilirik. İsa Məsihlə birbaşa ünsiyyətə olan həsrətimiz Onu üz-üzə “olduğu kimi görəndə” əbədi olaraq təsəlli tapacaq. İndi biz ürəyimizdə, yığıncaqlarımızda Müqəddəs Ruhun sakit mehlə əsməsinə sevinirik: İsa bizimlədir.

O söz verdi və yerinə yetirdi.

QALİB GƏLƏN VƏ GÖZƏL

*Qedar çadırları tək,
Süleymanın pərdələri tək
qaralsam da mən, yenə gözələm.*

Nəgmələr Nəgməsi

Bəziləri üçün Məsihin kilsəsi zəif və dünyadan təcrid olunmuş insanların bir növ formasız və kəsərsiz icması kimi görünür. İnsanların kilsə haqqında belə düşünməsi təəccüblü deyil. Müqəddəs Yazılarda deyilir: “Allah isə...güclüləri utandırmaq üçün...dəyərsiz sayılan kəsləri də seçdi” (1 Korinf-lilərə 1:27-28). Ona görə də imanlılar cəmiyyəti çox zəif görünür. Məhz belə görünür. Çünki günah və şər, zorakılıq və pozğunluq, acizlik və ümitsizlik, qürur və ikiüzlülüklə dolu, öz sonuna doğru sürətlə addımlayan bir dünyada yalnız kilsə bunların hamısına qarşı çıxır. Kilsədən başqa heç kim şər prinsipinə — məhəbbətlə, günah prinsipinə — özünü müqəddəs Allaha həsr

etmək müqəddəsliyi ilə, zorakılığa — səbirlə və ümid-sizliyə — ümidlə qarşı dura bilməz.

Neçə yüzilliklərdir ki, kilsə kənardan təqib olunur?! Birinci əsrlərin və əsrimizin Neronlarını xatırlayaq: Çində, Nigeriyada, Somalidə, İndoneziyada... Keçən əsrdə kilsənin şəhidləri ondan əvvəlki bütün əsrlərdən daha çox idi. Kilsə daxildən şirniklənmələrə də məruz qaldı: buraya Konstantindən başlayaraq dövrümüzün taxt-tac həvəsindən olanların rəhbərlik sınağı, ilk əsrlərin qnostiklərindən başlayaraq Arian bidətləri, vissarionlar üçün kütləvi hobbilər, digər “məsihlər” və bir çox məsihçi universitetləri və məzhəblərində İncilin təlimindən yayınmalarla bitən yalanlarla şirnikləndirilmələr aiddir.

Həm xaricdən, həm də daxildən bütün bu hücumlara kilsə qarşı durur: müqəddəs, qüsursuz, Məsihin Ruhunda birləşir. Bu, təşkilat, məzhəb, birlik, ittifaq və ya qardaşlıq deyil, İsa Məsihin kilsəsi — müxtəlif icmalarda və kilsələrdə Ona xidmət etmək üçün Tanrının təyin etdiyi yenidən doğulmuş övladlarının birliyi.

Bu birlik — Allahın dünyada və gələcəkdə sahib olduğu ən vacib, ən dəyərli şeydir. Kilsəyə mənsub olmaq böyük şərəf, böyük imtiyaz və böyük lütfdür.

İSTİSNASIZ QANUN

*Çünki əgər həvəsdən
düşməsək, vaxtında biçərik.*

Həvari Paul

“*B*unu görməzlər!” — uşaq olarkən valideynlərimizin evində və ya məktəbdə nəsə səhv bir iş törətdikdən sonra düşünürdük. Bir qayda olaraq, bizim üçün bunu keçmirdilər. Həyat bizə vacib bir qanun öyrətdi: “İnsan nə əkirsə, onu da biçər”. Onda biz hələ bilmirdik ki, bu, xalq müdrikliyi deyil, Allahın qoyduğu qanundur: əkin və biçin qanunu. Biz bunun yalnız bir hissəsini bilirdik ki, bu da “Nə tökərsən aşına, o da çıxar qaşığına” atalar sözünə çevrildi. Həvari Paul bunu tam şəkildə belə ifadə edir: “Aldanmayın: Allaha istehza edilməz. Çünki insan nəyi əkərsə, onu da biçəcək. Öz cismani təbiəti üçün əkən, bu təbiətdən məhv biçəcək. Ruh üçün əkənsə Ruhdan əbədi həyat biçəcək. Yaxşılıq edərkən

ruhdan düşməyə. Çünki əgər həvəsdən düşməsək, vaxtında biçərik” (Qalatiyalılara 6:7-9). Bu qanun bizim səlahiyyətimizdən kənardadır. Bu, qanunverici Tanrının əmri idi.

İki növ əkin var: ani, müvəqqəti, cismani və əbədi, ruhani, İlahi. Hamı bilərəkdən və ya bilməyərək-dən əkir. Ona görə də biz sadəcə olaraq bu sualın cavabını bilməliyik: məqsədim nədir, yəni nəyə can atıram — ölümün bu tərəfinə, yəni müvəqqətiyə, yoxsa o biri tərəfinə, əbədiyə can atıram? Mən nəyə can atıram, maraqlarımı nəyə tabe edirəm və pulumu, sağlamlığımı, vaxtımı nəyə xərcləyirəm. Biz vaxtımızı şüurlu şəkildə bölüşdürməliyik: onu əbədiyə, yoxsa müvəqqətiyə sərf edirik? Seneka dedi: “Əgər diqqətlə baxsanız, görərsiniz ki, bir çoxlarının həyatının ən böyük hissəsi pis işlərə, xeyli hissəsi boş işlərə sərf olunur və bütövlükdə bütün ömrü lazım olan şeylərə sərf edilmir”.

Təbii ki, sual yaranır: həyatımızın mənası nədir? Bu sualın cavabını harada axtarmaq lazımdır? Dünyəvi cəmiyyətdə böyümüş insan necə bilsin ki, cavab harada tapılmalıdır? Bəzən məsihçilərin necə yaşadığına baxanda belə bir fikir yaranır: “Məsihçilər cavabı bilirlərmi?” Onlar öz müqəddəratlarını bilirlərmi? Onlar həvari Paulun sözlərinə diqqət yetiriblərmi: “Beləliklə, ey qardaşlar, biz cismani təbiətimizə borclu deyilik ki, ona görə yaşayaq. Çünki cismani

təbiətə görə yaşayırsınızsa, öləcəksiniz, amma bədənə pis əməllərini Ruhun vasitəsilə öldürürsünüzsə, yaşayacaqsınız. Allahın Ruhu ilə yönəldilənlərin hamısı Allahın oğullarıdır” (Romalıları 8:12-14).

O, daha sonra yazır: “Çünki Allah qabaqcadan tanıdığı adamları Öz Oğlunun surətinə uyğunlaşmaq üçün əvvəlcədən təyin etdi ki, O, çoxlu qardaş arasında ilk doğulan olsun; əvvəlcədən təyin etdiyi adamları da çağırdı; çağırdığı adamları da saleh saydı; saleh saydığı adamları da izzətləndirdi” (Romalıları 8:29-30).

“Öz Oğlunun surətinə uyğunlaşmaq üçün əvvəlcədən təyin etdi” sözlərinə diqqət yetirdinizmi? Məsihinin həyatının mənası və məqsədi budur! Əkin və biçin qanunu sadədir: “Öz cismani təbiəti üçün əkən, bu təbiətdən məhv biçəcək. Ruh üçün əkənsə Ruhdan əbədi həyat biçəcək” (Qalatiyalılara 6:8). Bunu Allahın Kəlamı deyir.

ƏN ZƏİF YER

Ata-anana hörmət et.

Musa

*B*ütün bəşəriyyət böyük bir cəmiyyəti təşkil edir. Dünyanın siyasi xəritəsində 193 müstəqil dövlətə rast gəlmək olar. Referendumdan sonra müstəqillik qazanan Cənubi Sudan dünyanın 194-cü ölkəsi ola bilər. Mən bu sətirləri yazıram və sabah, 9 iyul 2011-ci ildə Sudanın məsihçi hissəsi uzun illər davam edən vətəndaş müharibəsindən sonra müstəqillik əldə etməlidir. Bir çox ölkələr ittifaqda birləşib, digərləri düşmən münasibətlərində, bəziləri isə açıq müharibə vəziyyətindədir.

Yaqub yazır: “Aranızda dava və çəkişmələrin kökü haradandır? Bədənlərinizin üzlərində mübarizə edən ehtiraslarınızdan deyilmi?” (Yaqub 4:1). Xalqlar və dövlətlər arasında bəzi münaqişələr əsrlərlə davam edir. Normal münasibətlər qurmaq mümkünsüz görünür.

Düşmənçilik insanın düşməni olan şeytanın pislik etmək üçün sevimli alətidir. Qonşu dövlətlə düşmənçilik içində olan xalq heç vaxt sakit və firavan olmayacaq. Bu, təkcə xalqlara deyil, hər bir insana aiddir. Əgər insan ətrafdakı insanlarla barışmazsa, deməli, qəlbində də rahatlıq yoxdur. İnsan üçün ən vacib icma onun ailəsidir. Ailədə sülh, sevgi və anlaşma yoxdursa, o zaman insan tamamilə müdafiəsiz olur. Uşaqların normal tərbiyəsi qeyri-mümkün olur, cəmiyyət güclü, cəsarətli, ağıllı insanlar əvəzinə içki düşkünləri, cinayətkarlar, xudbinlər yetişdirir.

Allah ailədəki münasibətlərin vacibliyini nəzərə alaraq insana bir əmr verib. Belə ki insanın rifahı, sağlamlığı, uzunömürlülüüyü və uğurları bu əmrin yerinə yetirilməsindən asılıdır. Bu ata-anana hörmət etmək əmridir. Həvari Paul bu əmr haqqında yazırdı: “Ey övladlar, Rəbdə olduğunuza görə ata-ananıza itaət edin. Bu haqdandır. İçində vəd olan ilk əmr budur: ‘Ata-anana hörmət et ki, xoş güzəranın və yer üzündə ömrün uzun olsun’. Ey atalar, siz də övladlarınızı qəzəbləndirməyin, ancaq onları Rəbbin tərbiyə və öyüdü ilə böyüdün” (Efeslilərə 6:1-4).

Şeytan son illərdə bütün gücünü insanın son qalasını dağıtmağa, ailədəki bu münasibətləri pozmağa sərf edib. O, insan rifahının təməlinə, ən çox ağrıyan yerə vurur.

ATANIN ƏLİNƏ TOXUNMAQ

*Sizin Məsih yolunda minlərlə
mürəbbiniz olsa belə, atalarınız azdır.*

Həvari Paul

Otuz il bundan əvvəl Rəbbə qovuşan atamı yaxşı xatırlayıram. O, təkcə sözün hərfi mənasında deyil, həm də ruhani mənada mənim atam idi. İndi də mən tez-tez düşüncələrimdə onu, düşüncə tərzini, insanlarla münasibətini, Kəlama sadıqlığını, insanlara məhəbbətini xatırlayıram.

Xüsusilə son vaxtlar doğrudan da çoxlu müəllimlərimiz var. Müasir rabitə vasitələrinin inkişafı sayəsində kimləri dinləyə, görə bilərik?! Paul atalar arasındakı fərq haqqında yazır: “Mən Müjdə vasitəsilə Məsih İsada olan atanız oldum” (1 Korinflilərə 4:15). Müəllimlik iddiasında olanlar çoxdur, lakin Allahın günahkarları xilas etmək üçün istifadə etdikləri azdır.

Ata olmaq xüsusi bir çağırışdır.

Mən şəxsən Yarl Peysti və Nikolay Vodnevskini atalarımın danışdığını, onlar məni hər gün pak ruhani südlə qidalandırdılar. Uzun illər onların radio verilişlərinə qulaq asmışam. Ona görə də onların qarşısında baş əymək, ata əllərinə toxunmaq mənim üçün xüsusi sevinc və şərəf idi. Lakin insanlarla görüşmək yox, bizim üçün nə qədər vacib olsalar da, Səməvi Atamızla görüşmək mənə ən çox təsir edənlər haqqında xatırladığım şeydir.

“Göylərdə olan Atamız!” — biz çox adi və tanış olan sözlərlə dua edirik. Biz kimə müraciət edirik? Səməvi Atamızın kainatın Yaradanı, göylərin və yerin Padşahı Allah olduğunu tam dərk edirikmi? Dua edərək, biz Onun taxtına yaxınlaşıb, əlinə toxunub, gözlərinə baxıb, sözlərimizlə Onun qəlbinə toxunuruq...

ADINDA İXTİYAR

*Onu qəbul edənlərin hamısına,
adına iman edənlərə Allahın övladları
olmaq ixtiyarını verdi.*

Həvari Yəhya

Cox az insan anadangəlmə və ya miras yolu ilə səlahiyyət, ixtiyara malikdir. Onların sayı azdır: padşahlar, varis vəliəhdlər... Bir qayda olaraq, bir adama hakimiyyət hansısa adam və ya tayfa onu seçib rəhbər, hökmdar, prezident təyin etdikdən sonra verilir. Çox vaxt yalnız bir müddət onlar vəzifədə qalırlar. Amma rəhbərlikdə olanda həmin şəxsə xalq adından hökm etmək səlahiyyəti verilir. Bu şəxs xalq adından qanunlar qəbul edir, hökmlər çıxarır.

Məsihiçilərin, yəni İsa Məsihə inanan insanların İsa Məsihin adından istifadə etmək hüququ var: diləmək; əmr etmək, insandan cinləri qovmaq; inandırmaq... Adımızın heç bir mənası yoxdur, lakin Onun adı

düşmən düşərgəsinə qorxu gətirir, böhtan atanların ağzını bağlayır, yolda yorulanları ruhlandırır, qəlbən yorğunlara güc verir.

İsa Məsihin dövründə yəhudilər inanırdılar ki, cin üzərində səlahiyyətə sahib olmaq üçün — onu qovmaq üçün onun adını bilmək lazımdır. Onlar adın gücünə inanırdılar. Allah Ona iman gətirənlərə yeni bir ad verəcəyini və bu adı Allahdan başqa heç kimin bilməyəcəyini söylədi. Yəni bu dünyada Allahdan başqa heç kim məsihçilər üzərində ixtiyar sahibi olmayacaq.

Allahın adı məsihçi üçün sığınacaq yeridir. Allahın adı azmışların yolu üçün nurdur. Allahın adı müqəddəsdir! Buna görə də imanlılar dua edirlər: “Adın müqəddəs tutulsun!” və adı müqəddəs, səlahiyyəti hədsiz, qüdrəti qarşısıalınmaz, məhəbbəti hər şeyə qadir, mərhəməti ölçüyə gəlməz olana ibadət edirlər.

Biz Rəbbimiz İsa Məsihin adı ilə fəxr edirik! Biz yalnız Ona həmd oxuyuruq. Biz tək olan Allaha ibadət edirik.

SƏMAVİ PADŞAHLIQ

*Xəzinən haradadırsa,
ürəyin də orada olacaq.*

İsa Məsih

“*N*ə, yenə Səməvi Padşahlıq haqqında düşü-
nürsən?” — baş müəllim mənə istehza ilə
deyir. “Bütün dünya bəşəriyyət üçün parlaq gələcək
olan kommunizm qurur, biz isə, Allahın Padşahlığı-
nı gözləyirik, ölümdən sonrakı həyatı arzulayırıq.”
İndiki gənc nəsil yəqin ki, belə istehza eşitməyəcək.
Sadəcə fərqli dövrlər gəldi? Din azadlığı yarandı?
Bəlkə insanlar bütün düşüncələrini və xəyallarını indi
və bu gün üzərində cəmləşdirərək Səməvi Padşahlıq
haqqında daha az düşünməyə başladılar?

Şeytan bizi Səməvi Yerusəlimə gedən yoldan az-
dırmaq, bu haqda düşüncələrdən yayındırmaq üçün
hər cür səy göstərir. O, yolumuza qorxaq və dilli
adamlarını göndərir, bizi şübhə ilə çaşdırıb qorxuya

salır, var-dövlətlə, şəhvətlə sınağa çəkir. Ona yalnız bir şey — düşüncələrimizi Səmavi Padşahlıqdan yayındırmaq, bizi yer üzünə bağlamaq lazımdır.

Müqəddəs Yazılar bizə aydın şəkildə öyrədir: əgər həqiqi xoşbəxtlik əldə etmək istəyirsinizsə, yer üzündəki şeylər haqqında deyil, səmavi şeyləri axtarın və bu barədə düşünün. İsa Məsih dedi: “Siz əvvəlcə Allahın Padşahlığını və Onun salehliyini axtarın. Onda bunların hamısı sizə əlavə olaraq veriləcək” (Matta 6:33). O bilirdi ki, biz əbədi olanı deyil, müvəqqəti və indi mövcud olanı düşünməyə meylliyik.

Mənə demişdilər ki, şumla düz şırım düzəltmək üçün uzaqda, tarladan kənarda hədəf seçmək lazımdır. Elə etdikdə hər bir şırım düz olacaq. Məsihçi həyatımızda işlər belədir: əgər diqqətimizi yaxın yerdəki hədəfə tuşlasaq, yolumuz qeyri-müəyyən olacaq. Əgər həmişə diqqətimizi səmavi hədəfimizə, “qeyri-adi vətənimizə” yönəltsək, yolumuz düz olar. Bu yol asan deyil, lakin birbaşadır. Biz bu tərzdə yaşayan insanları iman qəhrəmanları adlandırırıq. Onlar haqqında yazılmışdır ki, Allah Özünü onların Allahı adlandırmaqdan utanmır, çünki O onlar üçün şəhər hazırlamışdır (İbranilərə 11).

Rəbb onları orada gözləyir. Onları? Allah bizi də gözləyir? Allah bizi Öz adı ilə övladları adlandırmaqdan utanır, yoxsa Onun övladları olduğumuz üçün sevinir? Biz Onun Kəlamına inanırıqmı? Onun bizim

üçün hər şeyimizi verməyə dəyən bir şey hazırladığına inanırıqmı? Əgər belədirsə, deməli, O bizdən utanmır və adlarımızı Öz həyat kitabına yazıb, səmavi qeydiyyatdan keçirib.

Rəbbimiz İsa Məsihin bizə öyrətdiyi duanı edərkən və “Adın müqəddəs tutulsun, Padşahlığın gəlsin” deyəndə sözlərimiz ürəyimizin həqiqi istəklərinə uyğun gəlirmi?

ALLAHIN İRADƏSİ

*Bu dövrə uyğunlaşmayın, əksinə,
düşüncənizin təzələnməsi ilə dəyişin ki,
Allahın yaxşı, razı salan və kamil
iradəsini ayırd edəsiniz.*

Həvari Paul

İnsanın günaha batmasının mahiyyəti nədir? Gəlin Eden bağında baş verən dəhşətli hadisəni xatırlayaq. İnsan Allahın iradəsini rədd etdi və şeytanın istəyi ilə hərəkət etdi. İnsana elə gəlirdi ki, onu Allaha oxşadacaq bilik qazancaq. Şeytan insana söz vermişdi ki, o, Allah kimi olacaq, xeyirlə şəri ayırd edə biləcək. Amma dünyada baş verən hər şey bu kateqoriyalara deyil, Allahın iradəsinə uyğun olub-olmamasına görə bölünür. İnsan özünü asılılıqdan qurtarmaq istədi, lakin düşməninin əsarətinə düşdü. O vaxtdan bəri heç nə dəyişməyib. İnsan günaha batdıqdan sonra təbiətə şeytanın hakimiyyəti altındadır.

Bununla belə, insan İsa Məsihi öz Rəbbi kimi qəbul etməklə öz iradəsini yenidən Allaha təqdim edə bilər. Azadlığı yalnız O verir: “Onda siz həqiqəti biləcəksiniz və həqiqət sizi azad edəcək” (Yəhya 8:32). Müqəddəs Ruh bizi Həvari Paulun sözləri ilə çağırır ki, biz Allahın iradəsinin nə olduğunu, yaxşı, məqbul və mükəmməl olduğunu bilək və beləcə şüurumuzun yenilənməsi ilə dəyişilək. Günaha batmış insanlar kimi biz xeyir və şəri tanıyıırıq; İsa Məsihi tanıyan yenidən doğulanlar kimi biz Allahın yaxşı və kamil iradəsini bilə bilərik. Bu bizim azadlığımızdır! Biz cinlərin başçısının iradəsindən azadıq. O istəyir ki, bizi yoldan çıxarsın və düşüncələrimizi Allahın kamil iradəsi deyil, öz dünyasının nisbi xeyir və şər kateqoriyalarında qərarlar çıxarmağa yönəlsin.

Biz Rəbbin duasını edərkən ürəkdən gələn arzumuzla deyirik: “Göydə olduğu kimi yerdə də Sənin iradən olsun” (Matta 6:10). Biz Eden bağındaki vəziyyətə, yaradılışımızı təyin edən yeganə iradənin sevən Atamızın iradəsi olduğu vəziyyətə qayıtmaq istəyirik.

AD GÜNÜ HƏDİYYƏSİ

*Aranızdan kimsə oğlu
ondan çörək diləsə, ona daş verərmə?*

İsa Məsih

*R*edaksiya şurasının iclası keçirilir. Biz jurnalın növbəti sayının materiallarını müzakirə edirik. Jurnalın mövzusu: Rəbbin duası, gündəlik çörək haqqında danışılan hissə. Biz məqalələr, məktublar, nümunələr, illüstrasiyalar haqqında danışırıq. Yelena Safonova deyir: “1947-ci il idi. Ad günündə anam mənə... bir kartof verdi. Böyük bir kartof idi! Bütün günü evdə gəzib onunla oynadım, sıgalladım, ona heyran oldum. Axşam anama dedim: ‘Ana, gəl dördümü-zün arasında onu bölüşək’. Anam cavab verdi: ‘Yaxşı fikirdir, amma əvvəlcə onu bişirəcəyik. Oldu?’”

Jurnalın növbəti sayının buraxılışı üçün material toplamaq çətin deyildi, çünki mövzu çox “dünyəvi” idi. Yazdım və düşündüm: mövzu doğrudanmı bu

qədər sadədir? Nə üçün İsa şagirdlərinə dua nümunəsi verdikdən sonra belə adi məsələlərdə Allaha müraciət etməyi öyrədir? Allahın xalqı olan İsrail Misiri tərk etdikdən sonra qırx il səhrada gəzəndə Allah onları göydən gələn çörəklə yedizdirdi: hər gün səhər insanlar manna toplaya bilirdilər. “Camaat dolaşar və onu yığıb dəyirməyə üydər yaxud da həvəngdə döyərdilər. Qazanda qaynadaraq kökə düzəldərdilər. Onun dadı zeytun yağı ilə bişirilmiş yeməklərə oxşayırdı” (Saylar 11:8). Əgər kimsə gün üçün lazım olandan çox yığsaydı, manna xarab olur və iyrənc qoxu verirdi. Niyə? Nə üçün Allah insanların Ondan bu qədər asılı olmasını istədi?

Müqəddəs Yazıların başqa bir yerində Allah Öz peyğəmbəri Yeremya vasitəsilə deyir: “Çünki xalqım iki pis əməl etdi: Məni — axar suların mənbəyini atıb özlərinə hovuzlar, su saxlamayan çatlı hovuzlar düzəldilər” (Yeremya 2:13). Ona görə ki bərəkətli, xoşbəxt, mənalı və sevincli bir həyat üçün insanın Allaha ehtiyacı var. İnsan bunu dərk edib gündəlik çörəyindən başlayaraq Allahdan bunu istəməyə alışsa, yaxşıdır.

Dünya və onun arxasında dayanan insan ruhunun düşməni insanı Allahdan uzaqlaşdırmağa çalışır: “Adam, bu qürurlu səslənir!”; “Xeyr, ölməyəcəksiniz, ancaq tanrılar kimi olacaqsınız”; “İnsan öz xoşbəxt-

liyinin dəmirçisidir” və ya “Allaha güvən, amma özün səhv etmə”.

Qoy Rəbb bizə gündəlik işlərin və qayğılarda buralğanında verdiyi lütfü daha dərindən dərk etməyi nəsib etsin. Bu lütf bizi narahat edən hər şey və gündəlik çörəyimiz üçün Ona müraciət etmək hüququna malik olmaqdır.

ƏSAS PRİNSİP

*Əgər başqa insanların təqsirlərini bağışlasanız,
Səməvi Atanız da sizi bağışlayar.*

İsa Məsih

*H*amımız bağışlanma ilə yaşayırıq. Bağışlamaq pozulmuş münasibətləri bərpa edir. Bağışlamaqla ürəyə rahatlıq gəlir, gileylər unudulur. Ailədə və işdə rifah və əmin-amanlıq bir-birini bağışlamaqdan asılıdır. Dostluğun dərinliyi və gücü ondan asılıdır. Günahkar təbiətimizi bilən Rəbb insanlar arasındakı münasibətlərdə bağışlanmağı ön plana çıxardı. Üstəlik, insanlarla Özü arasında pozulmuş münasibətləri bərpa etmək üçün yeganə vasitə kimi bağışlamağı seçdi. Bağışlamaq vasitəsilə Allah bizə Onunla ünsiyyət qurmaq imkanı verir.

Lakin İsa əfvini bizi incidən, kədərləndirən, satan və ya şərhləyənləri necə bağışlamağımızdan asılı etdi. Hətta hisslərimizin ən güclü fırtınasında belə,

Əsas prinsip

dizlərimizi və ürəyimizi “Atamız” duasında əysək, O, qüdrətli Kəlamını göndərərək fırtınanı sakitləşdirməyi əmr edir. Biz duada bu sözləri daxil edirik: “Bizə borclu olanları bağışladığımız kimi bizim borclarımızı da bağışla” (Matta 6:12).

Düşünürəm ki, biz bəzən bu qaydanın həyatımızda necə işlədiyini düşünməli, münasibətlərin qurulmasının bu əsas prinsipinin əhəmiyyətini xatırlamalıyıq.

MƏSİHÇİLƏRİN NORMAL HƏYATI

*Amma bədənə pis
əməllərini Ruhun vasitəsilə
öldürürsünüzsə, yaşayacaqsınız.*

Həvari Paul

Normal məsihçi həyatında hər kəsin bilməli olduğu bir neçə əsas prinsip var. Onlardan biri də sınaqlardır — həyatımızın bir hissəsidir. Heç kim onlardan sığortalanmayıb. Əgər Rəbbimiz İsa Məsih yer üzündə yaşayarkən sınağa məruz qalmışdısa, onda biz, adi insanlar sınaqla üzləşmərikmi?

Müqəddəs Yazı başımıza gələn sınaqlara təəc-cüblənməməyə, qəzəblənməməyə, onları sevinc və sakitliklə qəbul etməyə çağırır. Başa düşməliyik ki, biz “insanın qarşılaşdığı sınaqdan başqa bir sınaqla qarşılaşmamışıq” (1 Korinflilərə 10:13).

Sadə qaydalar var ki, onları bilmək və müşahidə etməklə sınaqları başımıza gələn bir bədbəxtlik kimi deyil, əslində imanımızın sınıanması və güclənməsi üçün olan şeylər kimi qəbul edə bilərik. Bu qaydalar belədir: “Müqəddəs Ruha görə həyat sürün, o zaman siz cismani təbiətin ehtirasını əsla icra etməzsınız” (Qalatiyalılar 5:16); “Bu dövrə uyğunlaşmayın, əksinə, düşüncənizin təzələnməsi ilə dəyişin ki, Allahın yaxşı, razı salan və kamil iradəsini ayırd edəsiniz” (Romalılara 12:2); “O, nurda olduğu kimi biz də nurda gəziriksə, onda bir-birimizlə şərikliyimiz var və Onun Oğlu İsanın qanı bizi hər günahdan təmizləyir” (1 Yəhya 1:7).

SƏCDƏ

*...bütün məxluqların və oralardakı
bütün varlıqların belə dediyini eşitdim:
“Taxtda Oturana və Quzuya əbədi olaraq alqış,
şərəf, izzət və qüdrət olsun!”*

Həvari Yəhya

“*S*əcdə” sözü nə deməkdir? Mən bunu lüğətdə axtarmaq qərarına gəldim. Müxtəlif lüğətlərə baxdım. Məna, ümumiyyətlə, birdir: ehtiram göstərmək. Onu müxtəlif cür ifadə etmək olar: diz çökmək, beldən baş əymək, üzü üstə yerə yığılmaq, hədiyyələr vermək, dua sözləri.

İstənilən mövhumata yad, mistisizmdən uzaq, hər şeydən üstün olan Allaha ürəkdən ibadət, çarmıxdakı qurban üçün minnətdar qəlbin həmdı, Uca Yaradanın qarşısında ehtiramla sükut — Məsihin kilsəsinin imanını ucadan etiraf edən ahəngdar bir duadır: “...

Çünki padşahlıq, qüdrət və izzət əbədi olaraq Sənin-dir. Amin!” (Matta 6:13).

Şəhərin icra hakimi ilə qəbulda və ya məşhur şairin xatirəsinə həsr olunmuş qala gecəsində necə dayanır- rıq? Təsəvvür edək ki, Niderland kraliçası Beatriks və ya İsveç Kralı XVI Karl Qustav ilə ziyafətdəyik. Ya da Nobel mükafatı mərasimində çıxış edirik. Əl- ləriniz cibinizdə və daranmamış saçlarınıza beysbol papağı qoyardınız mı?

Yox yox! Mən formadan yox, münasibətdən da- nışırım. Mən Kainatın Yaradanı, Xilaskarımız və Padşahımız olan, Öz mərhəməti ilə bizi Padşahlığının varisləri edən Allahla münasibətimizdən danışırım. Səcdədən danışarkən bu və yalnız bu vacibdir.

YERİMİZ HARADADIR?

*Mühakimə etməyin ki,
siz də mühakimə olunmayasınız.
Çünki hansı hökmlə mühakimə etsəniz,
onunla da mühakimə olunacaqsınız.*

İsa Məsih

*J*ki evsiz adam avtobus dayanacağına oturub. Hər kəsin əlində boş bir pivə şüşəsi var. Oturub “hakimiyyətdə olanların, yəni... Hə... orada, prezidentləri...” müzakirə edirlər. Gülməli deyil. Kədərli. Biz niyə beləyik? Ümumiyyətlə, insanlar, bəzən məsihçilər də niyə belədirlər.

Niyə biz hakim rolundan bu qədər həzz alırıq? Çünki bu, təqsirləndirilənin rolunu oynamaqdan daha yaxşıdır? Yoxsa Eden bağında ilan əcdadlarımızı: “Xeyirlə şəri bilərək Allah kimi olacaqsınız” (Yaradılış 3:5) deyəndə, biz bu mühakimə etmək haqqını əldə etmək istəyirdik? Bəli, biz xeyirlə şəri

ayırd etmək biliyini almışıq, lakin ilanın vəd etdiyi kimi almamışıq. “İstədiyim yaxşı şeyi etmirəm, amma istəmədiyim pis şeyi edirəm” (Romalıları 7:19) və pisliyin ürəyimizdə yaşadığını öyrəndik: oradan “pis fikilər çıxır”. Biz hakim rolunu yox, xeyir və şəri bilərək müttəhim rolunu aldıq.

Amma ürəyimizdə çox dərin və silinməz bir aldatma var ki, biz tanrılar kimi olacağıq. Biz mühakimə edirik, hökm edirik... Hökmdarları — onlar üçün dua etmək əvəzinə; uşaqları — onlar üçün nümunə olmaq əvəzinə; valideynləri — onlara hörmət etmək əvəzinə; vaizləri — onları dinləmək əvəzinə; hakimiyyəti ona tabe olmaq əvəzinə; və bütün dünyanı — xeyir-dua vermək əvəzinə mühakimə edirik. Biz həvari Paulla birlikdə ah-nalə çəkirik: “Necə də yazıq insanam! Ölümə düçar olan bu bədəndən məni kim xilas edə bilər?” (Romalıları 7:24). Paul cavabı tapdı: “Rəbbimiz İsa Məsihin vasitəsilə Allaha şükür olsun!... Deməli, indi Məsih İsa olanlara heç bir məhkumluq yoxdur” (Romalıları 7:25; 8:1).

Başqalarını mühakimə etmək istəyimizi İsa Məsihin ciddi sözləri qarşılayır: “Mühakimə etməyin ki, siz də mühakimə olunmayasınız” (Romalıları 7:1). O bizə dönə-dönə deyir ki, Vəsətətçi Məsihin sayəsində Hakim qarşısında haqq qazananların yeri hakim kürsüsündə deyil, məhkumların yanındadır, Məsih onları müdafiə edir, onlara dəstək və kömək

olur. Vəsətət duası əsl məsihçi xidmətidir. Hər kəsi və hər şeyi mühakimə etmək daha sadə, daha asan, daha adətə uyğundur.

Bu işdə həqiqi möminlik, həqiqi salehlik bir şücaətdir. Müqəddəs Ruh bunu bizdə həyata keçirir, biz buna qadir deyilik. İsa Məsihə təslim olmaq, Ona itaət etmək, tabe olmaq, Onun çarmıxda dünyanın bəraəti üçün qazandığı qələbəsinə düzgün münasibətimizdir. Əgər Allah “insanların təqsirlərini onların əleyhinə qoymayaraq dünyanı Məsihdə Özü ilə barışdırıbsa” (2 Korinflilər 5:19), onda kim bizə mühakimə etmək hüququnu verib?

Mühakimə etmək xoşagəlməz, kədərli, ağrılı bir mövzudur. Lakin mühakimənin ailələrə, kilsələrə və cəmiyyətə nə qədər bəla gətirdiyini bilə-bilə buna səssiz qala bilmərik.

SADƏ DÜSTUR

*Əgər gözün sağlam olarsa,
bütün bədən də nurlu olacaq.*

İsa Məsih

*B*iz ətrafımızdakı dünyanı hisslərimizlə dərk edirik.

Hisslərimizin arasında görmə hissi xüsusi yer tutur. Görmə vasitəsilə biz təkcə ətrafımızdakı dünyanı dərk etmirik, həm də özümüzü ona və onun təsirinə açırıq. Buna görə də İsa deyir: “Çünki xəzinən haradadırsa, ürəyin də orada olacaq. Bədən də çırağı gözdür. Əgər gözün sağlam olarsa, bütün bədən də nurlu olacaq. Yox, əgər gözün zəif görərsə, bütün bədən qaranlıq olacaq” (Matta 6:21-23). Nə üçün İsa sərvətə münasibətimizdən danışdıqdan dərhal sonra göz haqqında danışır? Sağlam və zəif göz nə deməkdir? Rus dilinə “təmiz” kimi tərcümə olunan söz Əhdi-Cədidin başqa yerlərində sadə, qonaqpərvər

kimi tərcümə olunur. Bu, onun birbaşa mənasıdır, lakin vahid, bölünməz, bütöv mənasını da verə bilər.

Paul bu sözdən istifadə edərək Makedoniya kilsələrinin qonaqpərvər, səxavətli təbiəti haqqında korinflilərə yazır (2 Korinflilərə 9:11). Bəs zəif göz? Müqəddəs Kitabda yunan dilində bu söz “xəsis”, “məhdud”, “acgöz” deməkdir.

Başqa sözlə, İsa bizə deyir ki, biz dünyaya və insanlara xəsis, paxıl və ya səxavətli, qəlbiaçıq, qonaqpərvər qəlbin gözü ilə baxa bilərik. İsa deyir ki, insanlara baxışımız daxili vəziyyətimizi əks etdirir. Ürəyimiz ya işıqlıdır, ya da qaranlıqdır. Bundan təkcə şəxsi vəziyyətimiz və rifahımız deyil, həm də digər insanlarla və Allahla münasibətlərimiz asılıdır. Paxıl insan paxıllıq etdiyi insanlarla heç vaxt yaxşı münasibətdə olmaz, acgöz isə kömək etməmək üçün üz çevirdiyi insanlarla heç vaxt yaxşı münasibətdə olmaz.

Fərqli ölçülərlə yaşayan və insanlarla münasibətlərini Onun prinsiplərindən fərqli ölçülər üzərində quran bir insanla Allah heç vaxt ünsiyyət qurmayacaq. Allah nöqsanlarımızı və günahlarımızı könüllü olaraq bağışlayar. Amma O, bağışlamayanı bağışlamaz, paxılın sözünə qulaq asmaz, mahiyyətə bütpərəst olan pulsevərlə ünsiyyət qurmaz.

Bizim nəzər saldıığımız şey vacibdirmi? Bəli! Bunun bizə təsiri var. Ətrafımıza necə baxdığımızın əhəmiyyəti varmı? Bəli! Bu, bizim əsl mahiyyəti-

Sadə düstur

mizi müəyyən edir: “Paklar üçün hər şey pakdır” (Titə 1:15).

Müqəddəs Yazıda təqdis üçün çox sadə və dəqiq bir düstur var: “Müqəddəs Ruha görə həyat sürün, o zaman siz cismani təbiətin ehtirasını əsla icra etməzsiniz” (Titə 1:16); “Rəbb Ruhdur, Rəbbin Ruhu haradadırsa, azadlıq da oradadır. Biz hamımız niqabsız üzdə Rəbbin ehtişamını əks etdirərək Rəbbin surətində dəyişilirik” (2 Korinflilərə 3:17-18).

HƏSR OLUNMA AZCA OLMUR

*Kotanı tutub geriyə baxan
Allahın Padşahlığına layiq deyil.*

İsa Məsih

*B*iz qəribə insanlarıq. Alimlərin böyük kəşflərinə, daha bir çempionun rekord hündürlüyə tullanmasına, məşhur skripkaçının virtuoz ifasına biz heyran oluruq. Bilirik ki, bütün bu nailiyyətlərin arxasında uzun illərin zəhməti, ciddi araşdırmalar, davamlı və gündəlik məşqlər dayanır. Biz gözəl, sülh-pərvər bir ailə görürük — bilirik ki, bunun arxasında övladlarına həsr olunmuş valideynlər dayanır.

Bir sözlə, uğur qazanmaq üçün həsr olunmanın lazım olduğunu bilirik. Ailəyə, elmə, idmana, musiqiyə həsr olunma... Amma elmdə bəzi kəşflər başqaları

ilə əvəzlənir, yeni rekordlar qazanılır, məşhurlar gəlib-gedirlər.

Bununla belə, insanlar hər şeyi, bütün həyatlarını bu müvəqqəti şeylərə həsr edirlər. Biz isə bunu gözəl və düzgün hesab edərək təəccüblənmirik.

Bəs niyə Allaha, kilsəyə, xidmətdən söhbət gedəndə, biz düşünürük ki, “bu işlər öz-özünə gedəcək”. Əlimizə pul gəlir — biz düşünürük ki, Allahın xidmətindən daha vacib bir şey var: biz uzun müddətdir mebel dəyişmirik; indi bir az boş vaxtımız var — dağdılmış bütpərəst məbədləri görmək üçün uzaqlara gedirik, bir həftəni yaşlı valideynlərimizə həsr etmək və ya kilsə tikintisində işləmək fikrini zəhlətökən milçək kimi özümüzdən uzaqlaşdırırıq.

İncildə oxuyuruq: “İsa ona dedi: “Kotanı tutub geriye baxan Allahın Padşahlığına layiq deyil” (Luka 9:62) — və ürəyimizin necə inildədiyini hiss edirik. Biz fikirləşirik: “Bu mənim haqqımdadır?” Bizi narahat edən düşüncə əhəmiyyətlidir. Məsihi təbə olmaqda qeyri-müəyyən, lakin aşkar süstlük bizi narahat edir. Allahın Kəlamı ürəyin dərinliklərinə nüfuz edir və düşüncələrimizi və hisslərimizi mühakimə edir.

Həsər olunma azca olmur. İşə tam həsr olunmasaq, uğur əldə olunmayacaq, Allaha tam həsr olunmasaq, məhsuldar həyat olmayacaq.

İSTİSNASIZ

*Buna görə də qoy Allahın
birləşdirdiyini insan ayırmasın.*

İsa Məsih

Dünyamızda nisbi şeylər var, amma mütləq olanlar da var. İstisnasız qaydalar var. Bu, təkcə rus dilinin qaydalarına deyil, həm də Müqəddəs Yazılara aiddir. Ailə ilə bağlı Allah bir qayda qoydu, İsa Məsih onu belə müəyyən etdi: “Buna görə də kişi ata-anasını tərk edib arvadına qovuşacaq və ikisi bir bədən olacaq. Artıq onlar iki deyil, bir bədənədir. Buna görə də qoy Allahın birləşdirdiyini insan ayırmasın” (Mark 10:6-9).

Allah ailəni ər, arvad və uşaqlara iman, sülh və sevinc bəxş edən sarsılmaz təməl üzərində mövcud olmaq üçün elə yaratmışdır. Buna görə də Müqəddəs Yazı bu təməli məhv edən hər şey haqqında bu qədər qətidir. Allah Müqəddəs Kitabda güclü nikahın hansı

təməl üzərində qurulduğunu aydın şəkildə göstərir. O, nədən çəkinməli, nədən ehtiyat etməli, nəyi xüsusi vurğulamalı olduğunu aydın şəkildə izah edir.

Ailənin Allah üçün əhəmiyyətini bilən şeytan onu məhv etmək üçün əlindən gələni edir. Mübahisələr, qalmaqallar, boşanmalar müasir cəmiyyət və dünyəvi ailələr üçün adi hadisələrdir. Lakin düşmən kilsəyə və möminlərin ailələrinə də hücum edir: o, münasibətləri pozmaq, qarşılıqlı etibardan məhrum etmək və ailəni dağıtmaq üçün hər cür say göstərir.

Əgər möminlər öz ailələrinin keşiyində durmasalar, böyük zərər görəcəklər.

QOCALIQ SEVİNC DEYİL

*Ağaran saçlar şərəf tacıdır,
salehlik yolunun qazancıdır.*

Süleyman

*K*əlamdakı bu məsəl hamıya məlumdur. Onunla razılaşmaq üçün qoca olmaq lazım deyil. Biz özümüz də qocalırıq, ətrafımızda da çoxlu yaşlı insanlar var. Bu rus xalq məsəlinin müdrikliyinə nadir hallarda şübhə edənlər tapılar. Müqəddəs Kitabda belə nümunələr var: İbrahim, Musa, Yeşua...

Əhdi-Cədidə Şimeon və ya Xanna kimi yaşlı kişi və ya qadınla görüşmək nadir bir sevincdir. Bu niyə belədir? Məsələn, nə üçün İbrahim qocalığında məqsədyönlü qaldı? Düşünürəm ki, onun məqsədi var idi. Bu məqsəd onun dünya həyatından kənarda idi. Beləliklə, Müqəddəs Yazılarda bu barədə dəqiq yazılıb: “İbrahim çağırılarda iman vasitəsilə itaətli olub irs alacağı torpağa getdi. O hara getdiyini bil-

məyərək yola çıxdı. İman vasitəsilə vəd edilmiş ölkədə bir qərib kimi məskunlaşdı. O eyni vədin həmvarisləri olan İshaq və Yaqubla birlikdə çadırlarda yaşadı” (İbraniyə 11: 8-9).

Əhdi-Ətiqin qalan iman qəhrəmanları haqqında da eyni şey yazılıb: onlar gələcəkdə yaşayışlar, ona görə də indiki zamanda qəhrəman olublar. Həm Şimeon, həm də Xanna haqqında yazılmışdır ki, onlar gözləyirdilər, yəni gələcəyə, Allahın vədlərinin yerinə yetirilməsinə ümid edirdilər. Bu intizar onların qocalığını məhsuldar, zəngin və təqlid etmək üçün layiqli etdi. Kəlamda belə yazılır: “Allahın kəlamını sizə danışan rəhbərlərinizi yada salın. Onların həyat tərzinin nəticəsinə baxıb imanlarını nümunə olaraq götürün” (İbraniyə 13:7).

İDARƏÇİLİK CİLOVLARI

Çünki hər cür pisliyin kökü pulpərəstlikdir.

Həvari Paul

Üzərimizdə güc sahibi olan hər şey bizi idarə edir. Bu, qaça bilməyəcəyimiz bir reallıqdır. Allah Müqəddəs Yazılar vasitəsilə deyir ki, insan üçün ən yaxşı şey Allahın hakimiyyəti altında yaşamaq, Onun Padşahlığının vətəndaşı olmaq, qanunlarına tabe olmaqdır. Bu qanunlar sadədir, başa düşüləndir, yaşadığımız dünyanın gücündən azadsınızsa, onları yerinə yetirmək heç də çətin deyil. Bu dünyanın qanunları Allahın Padşahlığının qanunları ilə birbaşa ziddiyyət təşkil edir. Biz bunu bilirik, başa düşürük, dərk edirik və onlara tabe olmamağa çalışırıq. Amma dünya insanları özünə, həyat tərzinə bağlayır, onların iradə və istəklərinə qalib gəlir.

İnsan sadəcə bir az dincəlmək, dostlarının əhatəsində əylənmək istəyir — necə içki düşkününü olduğunu

hiss etmədi; “həyatla ayaqlaşmaq, bir az əylənmək” üçün özünə kompüter aldı və kompüter oyunlarının quluna çevrildi; az da olsa maddi imkan üçün ikinci bir işə düzəldi — fikirləri və arzuları məbləğlərlə ifadə olunmağa başladı. Dünya bizi özünə tabe edir, əsarət altına alır, iradəmizi zorlayır, dəyərlərimizə sevgi cilovunu insan qəlbinə taxır.

O, insanın azad ruhunu pula bağlılıqla ram etməyə xüsusilə müvəffəq olur. Allah bu barədə bizi ciddi surətdə xəbərdar edir. İsa bu təhlükə haqqında digərlərindən daha tez-tez danışdı. O, qəti şəkildə bəyan edir. “Heç kim iki ağaya qulluq edə bilməz” (Matta 6:24). Üç il Onun yanında təhsil alan həvarilər bu həqiqəti başa düşdülər və kilsəyə bu barədə xəbərdarlıq etdilər. Paul öz şagirdi Timoteyə yazır: “Çünki hər cür pisliyin kökü pulpərəstlikdir” (1 Timoteyə 6:10) və Kolossedəki kilsəyə yazdığı məktubda bunu kəskin şəkildə ifadə edir: “Buna görə cisminizin dünyəvi meylləri olan cinsi əxlaqsızlığı, murdarlığı, şəhvəti, pis ehtirası və bütperəstliyə tay olan tamahkarlığı öldürün” (Kolosselilərə 3:5).

Hər birimiz düşünməliyik ki, ürəyimiz azaddır, yoxsa bizi fəth edən ehtirasın “cilovunu çeynəyirik”.

KİMLƏ PAYLAŞACAQSINIZ?

*Amma Mənim ona verəcəyim
sudan kim içsə, heç vaxt susamaz.*

İsa Məsih

Jnsanın ürəyində olanı başqaları ilə bölüşmək ehtiyacı var. Yüngüllük və rahatlıq axtaran insanlar bir-birlərinə ehtiyaclarını, xəstəliklərini və təcrübələrini danışirlar. Yüngüllük gəlir: kiməsə danışdım — və qəlbim bir növ yüngülləşdi. Amma həqiqətən, “bir növ”. Bir neçə dəfə danışdıqdan sonra elə an gəlir ki, növbəti dəfə paylaşmaqdan heç bir rahatlıq gəlmədiyini hiss edirsiniz. Baxırsan ki, dinləyicin maraqlanmır, o, yalnız nəzakətli olmaq üçün sənə baxır. O sənin sözünü kəsmir və xatırlayırsan ki, bunu ona artıq neçə dəfədir danışırısan. Hekayəni qısaldırısan və utanaraq susursan. Bir müddət keçdikdən sonra təcrübələrinizi bölüşmək ehtiyacı qayıdır.

Kimlə paylaşacaqsınız?

Bəzən insan özünü pis hiss edir və ya çox çaşqınlıqda olur. Onun ürəyində narahatlıq, həyəcan, qorxu olduğundan bunu başqasına necə bölüşəcəyini bilmir ki, dinləyən şəxs onu başa düşsün, halına acısın və nəyisə məsləhət görsün. Mən burada insanın duaya olan ehtiyacından danışiram. Bu ehtiyac düzgün çıxış yolunu tapmayanda insan başqa bir insandan anlama, kömək, hala acıma axtarır. Belə insan hər dəfə əmin olur ki, onu sevən ən yaxın adamlar belə onu tam başa düşə bilmir.

İnsan elə yaranıb ki, onun Allaha ehtiyacı var. Ona dua lazımdır. Bunu özünüzdə və özünüz üçün kəşf etmək böyük bir üstünlükdür. Bizə qulaq asmaqdan yorulmayan, hər şeyi başa düşən və halımıza çox acıyan biri var. Çünki Özü inanılmaz əzab çəkdiyi üçün alçaldılmış, tərk edilmiş, üzünə tüpürülmüş və çarmıxa çəkilmişdir.

Dua məsihçinin qəlbi üçün böyük üstünlüyüdür. Dua etdiyimiz Allah söz verib ki, bizi həmişə eşidəcək, həmişə cavab verəcək, həmişə qayğılarımızı Öz üzərinə götürəcək. O, hətta bizdən xahiş edir ki, qayğılarımızı Onun üzərinə qoymağı unutmayaq, çünki O bizim qayğımıza qalır.

Dua Səməvi Atamız ilə ünsiyyət üçün gözəl, unikal vasitədir.

XƏYANƏT

*Mənimlə olmayan Mənə qarşıdır
və Mənimlə yığmayan dağdır.*

İsa Məsih

Başlığı oxudunuz və... daha çox oxumaq istədiniz. Bu doğrudur? Bu, çox xoşagəlməz bir fenomen — xəyanətdir. Bunun nə olduğunu bilirik və başa düşürük. Uşaqlıqdan bəri bununla rastlaşmışıq. Sənin üçün canını verməyə hazır olan biri birdən sirini başqasına açdı. O vaxt sizə elə gəldi: əgər dostunuza və ya rəfiqənizə belə arxalana bilmirsinizsə, necə yaşamağa davam edə bilərsiniz?! Bəli, biz xəyanətin, satqınlığın nə olduğunu bilirik. Uşaqlıqdan bizə vətən xainlərinə, düşmənin xidmətinə qoşulanlara, casuslara xor baxmağı öyrədiblər.

Görün nə qədər nikahlar pozulub. Ona görə ki, ər və ya arvad, bəzən də hər ikisi başqa “məsum” bir insana diqqətlərini çəkiblər?! Sevgilərinə, ailələrinə,

övladlarına necə xəyanət edib başqası ilə aşiqlik həyatı yaşayırlar... Ümid edirəm ki, Allah çoxlu oxucuları belə dərddən xilas etdi. Lakin biz bunun nə olduğunu bilirik. Buna görə də Allah inancların, bütperəstliyin və ya okkult təcrübələrinin hər hansı təzahürünü xəyanətlə müqayisə edir. Cadugərlərə üz tutan, ulduz falını oxuyan, yuxu kitablarına inanan və ya ekstrasenslər vasitəsilə müalicə alan insanların Allah ilə ünsiyyəti pozulur, bu zinaya görə ər-arvad münasibətlərinin pozulması kimidir.

Mazaqlaşmaq zərərliidir. Eləcə də, arxasında işıq mələyi kimi özünü göstərən iblisin dayandığı mədəniyyətimiz, məktəblərimiz, təbabətimiz və bütün cəmiyyətimizdə sel kimi gələn hadisələr, təcrübələr və təlimlər zərərsiz deyil. Məsihçi həyatı yaz vaxtı meşədə gəzinti deyil, dəniz sahilində tətill deyil, daha çox “partizan müharibəsidir”.

Biz düşmən ərazisindəyik, Padşahımızın fikrincə, bu dünyadan olmayan Padşahlığın vətəndaşlarıyıq, biz “çünki mübarizəmiz səmadakı ruhani şərq qüvvələrə qarşıdır” (Efeslilərə 6:12). Qoy Tanrı bizə düşmənin hər gücünə, hər bir sınağına, hər “dünya ilə dostluğa” qarşı durmaqda bizə qələbə bəxş etsin. Biz kimə aid olduğumuzu, kimi sevdiyimizi və həyatımızı kimə həsr etdiyimizi bilirik. O, “Padşahlığı bizə verməkdən” məmnun idi.

ŞƏXSİYYƏT

*Onların səmadakı mələkləri göylərdə
olan Atamın üzünü daima görür.*

İsa Məsih

Qucağımda yeni doğulmuş digər bir nəvəmi tutmuşam — o çox kiçik, yüngül və mənə elə gəlir ki, çox zəif və müdafiəsizdir. Mən təəccüblənirəm və fikirləşirəm: Allah nə üçün bunu elə təşkil edib ki, valideynlər övladlarını böyüdərkən müstəqil olmazdan əvvəl onlara bu qədər vaxt və səy, diqqət və sevgi lazımdır?

Valideynlər həyatlarının yarısını və ya üçdə birini övladlarına həsr edirlər. Onların həyatlarını yaşayır, problemlərini həll edir, gələcəklərini müəyyən edirlər.

Nəvəmi qucağıma alıb düşünürəm: o, çox balaca, müdafiəsiz və asılıdır, amma bir şəxsiyyətdir. Tamamilə aydındır — Allahın birbaşa əlaqəsi olan bir şəxsiyyətdir. Bu körpə Allah tərəfindən tərbiyə,

formalaşma və qayğı üçün valideynlərinə əmanət edilmişdir. Allah hər körpəni ayrı bir insan kimi qəbul edir. Biz böyüklər bunu edirik? Uşaqların iradə və istəklərini nəzərə alırıqmı? Biz onları özümüzə bərabər, yoxsa bizə itaət etmək və iradəmizlə yaşamaq məcburiyyətində olan aşağı bir varlıq kimi görürük?

Valideynlərin övladlarına qarşı əsas məsuliyyəti nədir? Əminəm ki, cavab azad, yetkin, hər cəhətdən müstəqil, Allahla şəxsi münasibət qura bilən şəxsiyyəti formalaşdırmaqdır. Uşaqlarla davranarkən biz Allahın Özünün maraqlandığı insanlarla məşğul oluruq. Övladların tərbiyəsi, formalaşması üçün onları bizə əmanət edən Allah qarşısında, övladlar qarşısında məsuliyyət daşıyırıq. Bunun üçün bizə kifayət qədər vaxt verib. Lakin hamımızın bildiyi kimi, ilk baxışda göründüyündən bu müddət daha sürətli keçir.

Nəvəmi qucağımda tutmuşam. O mənə gülümsəyir. Allah səni qorusun, balam!

BAŞQASI YOXDUR

Rəbb Mənəm, başqası yoxdur.
Yeşaya peyğəmbər vasitəsilə Allah

Fərqli mədəniyyətlər, müxtəlif xalqlar müxtəlif dövrlərdə Allah haqqında tamamilə fərqli təsəvvürlərə malik olublar və indi də belədir. Allahın insan şüurunun məhsulu olduğunu iddia edən “elmi” ateizm əbəs yerə yaranmayıb. Müqəddəs Kitab — Allahın Özü barədə vəhy — Allahın mövcudluğunu sübut etmək məqsədi daşımır. Bizə, oxuculara və möminlərə Allahı göstərir. Daha çox oxuduqca, daha dərindən araşdırdıqca Onun obrazı bizə bir o qədər aydın görünür.

İnsan qəlbi Allaha, Onunla ünsiyyətə və Onu tanımağa susayar. Müxtəlif dinlər, kultlar və fəlsəfi sistemlər bu susuzluğu yatızdırmağa çalışırlar. Lakin ateizm yalnız şəxsiyyətə pərəstişi təklif edir. Bir xalq-

da bu dünya proletariyatının böyük lideri, digərində böyük kapitan, üçüncüsündə böyük komendantdır...

İnsanlar bələdçisiz, iman obyektı olmadan, təməlsiz yaşaya bilməzlər. Bu başa düşüləndir — biz Allah tərəfindən yaradılmışıq. Onun üçün, Onunla ünsiyyət üçün yaradılmışıq. Onunla əbədi ünsiyyət üçün yaradılmışıq. Əsrlər boyu insanlar insan ruhuna xas bu ünsiyyət üçün qaçılmaz həsrəti yalnız onun əvəzedicisi olan müxtəlif ayinlərlə təmin etməyə çalışmışlar. Bu ayinlər müxtəlif dini sistemlərdə və təlimlərdə təcəssüm olunurdu. İnsanlar Allah və ya tanrılar haqqında öz fikirlərini inkişaf etdirdilər, onlar Müqəddəs Yazıların müəyyən etdiyi kimi “Yaradanın yerinə yaradılışa səcdə və ibadət etdilər” (Romalıları 1:25).

Amma Kainatı və yaşadığımız dünyanı yaradan Allah Özünü Müqəddəs Kitabda bəşəriyyətə göstərərək, Yeşaya peyğəmbər vasitəsilə deyir: “Rəbb Mənəm, başqası yoxdur, Məndən başqa Allah yoxdur” (Yeşaya 45:5).

Duamız budur ki, qanunvericinin Özü hamımız üçün Kəlamını canlı etsin ki, biz Onun hüzurunu anlayaq, hiss edək və Onunla ünsiyyətdə sevinək.

BAŞQASI ÜÇÜN YER YOXDUR

*Ona görə ki onların ürəkləri
bütələrinə tərəf meyl edirdi.*

Yezekei peyğəmbər vasitəsilə Allah

*S*on vaxtlar böyük peyğəmbərlər Yeşaya və Yezekei kitablarını oxumusan? Onların sözlərinin alovluluğu diqqəti çəkir. Təssəvvür edin ki, gurultulu səslə danışan, canfəşanlıqla hərəkət edən, nurlu gözləri olan bir peyğəmbər İsrailin Allahı Rəbbin Kəlamını bəyan edir. Amma camaat qulaq asmır. İnsanlar ona gülür. Xalq Kəlamı rədd edir. Niyə? Çünki xalq “öz bütələrinə könül verdi” (Yezekei 14:3). Kəlam onlar üçün mənasız göründü, peyğəmbərlik sözləri məsəl oldu, ümid isə təməlsiz oldu. İsrail Aşşur əsirliyinə, Yəhuda isə Babilə aparıldı. Yerusəlim dağıdıldı, mə-

bəd yandırıldı, Əhd sandığı və İsrailin Allahı Rəbbin Öz əli ilə Qanunu yazdığı daş lövhələr itdi.

Xalq ürəyinin ardınca getdi. Bu elə bir ürək idi ki, daxilində bütələr üçün yer var idi. Əbəs yerə deyil ki, Rəbb Öz xalqına onları qısqanclıq həddinə qədər sevdiyini deyir. “Gözümün önündə iyrənc bütələri qoyduqları halda Mən onlara necə cavab verim?” — Rəbb peyğəmbərə deyir.

Çox vaxt biz də özümüzə sual veririk ki, niyə bizimlə Rəbbimiz arasında bir növ pərdə var? Biz başa düşürük ki, nəşə münasibətlərimizə mane olur. Bu vəziyyətdə etməli olduğumuz ilk şey ürəyimizin Rəbdən daha çox nəyə bağlı olduğunu tapmaqdır.

Rəbbin diqqəti insanın ürəyinə tuşlanır. Biz bunu çox gözəl başa düşürük, çünki sevdiklərimizdən — arvadlardan, ərlərdən də eyni şeyi gözləyirik. İstəyirik ki, onların ürəyi tamlığı ilə bizə aid olsun. Şübhə və ya qısqanclıq hissi bizə nə qədər ağrı verir! Allah bizi təsəvvür etdiyimizdən daha çox sevir. O, hər hansı bir büt-pərəstliyi iyrənclik kimi qəbul edir, çünki “ürəyinə bütələri buraxan” insan Allaha xəyanət etmiş olur və düşmən şeytana tabe olur. Çox kəskin deyilmiş bir sözdür, hə? Siz peyğəmbərlərin kitablarını oxuyun. Onlar bu mövzu ilə bağlı Allahın hiss etdiklərini, düşündüklərini və söylədiklərini yazıblar.

HASAR

İndi biz güzgüdəki kimi tutqun görürük.

Həvari Paul

Düşünürəm ki, hər birimiz hündür taxta hasarla əhatə olunmuş tikinti sahəsinin yanından keçmişik. Bəzən tikinti meydançasında tikilən binanın şəkli hasarlara yapışdırılır. Şəhərimizdə qardaş icma yeni kilsə binası tikdi. Bu böyük, müasir, gözəl və çox rahat bir bina idi. İcma açıq qapı günü təşkil etdi ki, hamı memarların və inşaatçıların nəyə nail olduqlarını görə bilsin. Mənim bundan xoşum gəldi.

Bütün il boyu tikinti sahəsi hündür hasarla əhatə olunmuşdu, onun üzərində pəncərələr, ətrafda ağaclar, giriş pilləkənlərində insanlar olan bitmiş binanı əks etdirən nəhəng plakatlar yerləşdirilmişdi. Biz işə gedərkən tez-tez bu tikinti sahəsinin yanından keçirdik. Biz səbirsizliklə bu kilsə mərkəzini hazır vəziyyətdə görmək istəyirdik. Siz deyə bilərsiniz

ki, axı sən onu artıq afişalarda görmüşdün. Amma afişalarda təsvir olunanlarla reallıqda gördüklərim arasında fərq çox böyükdür.

Açıq qapı günündə zalları, ofisləri, xidmət sahələrini gəzərkən təzə boya və yeni xalçanın iyini, yeni mebellərin hamar səthini və yeni stulların rahat oturacaqlarını hiss etdim... İnsanlarla söhbət etdim, onların şərtlərini eşitdim və kilsə üzvlərinin necə sevindiğini maraqla izlədim. Bütün bunlar tikinti sahəsini əhatə edən hasarın plakatlarında yox idi.

Allah bizi Özü ilə ünsiyyətə dəvət edir. Allah Onu “mühasirəyə alan” hasarı aradan götürdü, bu hasarı insanlar qurmuşdular və onlar Allahı təsəvvür və təsvir edə biləcəklərini düşünürdülər. Allah hətta onun surətinin təsvirini də qadağan etmişdi: “Özün üçün heç bir oyma büt, nə yuxarıda — səmada və ya aşağıda — yerdə, nə də yerdən aşağıya yığılan sulardakı şeylərin heç birinin surətini düzəltmə. Belə şeylərə səcdə qılaraq ibadət etmə. Çünki Mən, sənin Allahın Rəbb, qısqanc Allaham” (Çıxış 20:4-5).

BU, ƏHƏMİYYƏT KƏSB EDİR

*Budur, Mən dövrün sonuna
qədər hər gün sizinləyəm.*

İsa Məsih

“*S*iz bunları etməlisiniz” biz uşaqlarımıza deyirik və evə qayıdanadək uşaqlarımıza nə etməli olduqlarını sadalayırıq: qabları yuyun, otaqları təmizləyin, həyəti və ya səkiləri süpürün... Amma ən vacib göstəriş budur: “Dalaşmayın, odla oynamayın, yad adamı evə buraxmayın, ailəmizin nüfuzuna xələl gətirəcək heç bir iş görməyin!”

Biz sizinlə düşmən dünyada yaşayırıq. Allah bilir ki, yalnız Onun qaydalarına, əmrlərinə əməl etməklə biz təhlükəsizik. O bilir ki, biz təkbaşına Onun müqəddəsliyinə, Padşahlığının qanunlarına uyğun yaşamağa qadir deyilik. Buna görə də Tanrı bizi

Özü ilə yaşamağa dəvət edir. Üstəlik, Rəbb bizdə yaşamağa hazırdır! Yaxşı və təqdirəlayiq olan Allahı razı salmaq üçün əmrlərə riayət etmək və Əhdi-Cədid həqiqəti arasındakı əsas fərq budur — O bizdə yaşayır və bu həqiqət bizi Onun əmrlərinə uyğun yaşamağa qadir edir. Onun Özü, Müqəddəs Ruh bizdə yaşayır. Onun “məhəbbəti bizə verilən Müqəddəs Ruh vasitəsilə ürəklərimizə tökülüb” (Romalıları 5:5). Allahın bizdəki həyatı Onun Padşahlığının qanunlarının yerinə yetirilməsində ortaya çıxır.

Sevgi ilk növbədə ünsiyyətdə özünü göstərir. Buna görə də həyat yoldaşlarının hərfi mənada hər şey haqda bir-biri ilə danışması çox vacibdir. Uşaqların suallarını, sevinclərini və problemlərini valideynləri ilə bölüşməsi vacibdir. Valideynlər də hər yaxşı və pis təcrübələrini bölüşərək, uşaqlarının həyatlarında iştirak etməlidirlər və uşaqlarına bu imkan verməlidirlər.

Allaha olan məhəbbətimiz isə Onunla ünsiyyətimizdə, ilk növbədə duada özünü göstərir. Biz Ona üz tuturuq və Kainatın Yaradıcısı, aləmlərin Yaradanı və Rəbbimiz, Xilaskarımız və Atamızla danışırıq!

Duamızda isə Rəbbimizi kədərləndirən əzbərlənmiş düsturlara, məntiqsiz formullara yer yoxdur. Biz boş yerə Onun adını təkrarlamırıq, həqiqətən bizi dinləyən Rəblə danışırıq. Biz Ona olan ehtiramımızı və məhəbbətimizi ifadə edən sözlər seçirik.

Amma biz Onunla deyil, başqaları ilə danışanda da onun adını boş yerə, atalar sözü kimi işlətmirik. Doğrudan? O bizimlədir. O bizi eşidir. Bu, Onu çox kədərləndirərdi! O, hətta bu əmri verdi: “Allahın Rəbbin adını boş yerə dilinə gətirmə, çünki Rəbb Öz adını boş yerə dilinə gətirəni cəzasız qoymaz” (Qanunun Təkrarı 5:11).

BU, GÜCLÜ PARTLAYIŞ NƏTİCƏSİNDƏ PARLAQLIĞI KƏSKİN ARTAN ULDUZDAN DAHA BÖYÜKDÜR

*Sən Mənim Oğlumsan,
Mən bu gün Sənə Ata oldum.*

İsa Məsih haqqında Allah

*M*ilad. Sakit qış axşamı, uzaqdan kilsə zəngləri çalınır. Axşamın qaranlığında parlayan müxtəlif rəngli oyuncaqlar küçələri bəzəyib. Milad ağacları bəzədilib. Milad ağaclarının altına hədiyyələr qoyulub. Bütün fiqurların zərif üzləri, müdriklərdən tutmuş buzova qədər doğum səhnəsini göstərir. Xeyr, bu Milad deyil.

Axurdakı körpə Kainatın Padşahı, Yaradan Allahdır! Göylər yarıldı! Yaradanın özü yaradılışını ziyarət etdi. Heç bir şey əvvəlki kimi qala bilməz. Allahın

Özü bizim rəzil və sanki Onun unutduğu dünyaya gəldi. Odur! O burdadır!

Müqəddəs Yazıda Onun haqqında deyilir ki, O, “göylərin izzətini tərk edərək” yanımıza gəldi. O, Allahdan göndərilən dünyanın Xilaskarı, Emmanuel kimi gəldi — “Allah bizimlədir”.

Əgər Allah Özü bizimlə eyniləşibsə, nə üçün Müjdəni çatdırmaq istədiyimiz insanlarla eyniləşməyək?! Əgər Allahın Özü bizimlə öz dilimizdə danışarsa və Müqəddəs Ruhla bizim “sümüklərimizin iliyinə” və günahkar ürəyimizə toxunursa, Müjdəni insanlar üçün asan və başa düşülən etməli deyilikmi?!

Mahiyyət — mahiyyət olaraq mahiyyətdirsə, hər hansı formada olursa olsun, mahiyyət olaraq qalır. Amma əgər formaların özü vəzimizin mahiyyətinə çevrilibsə və mahiyyət forma rolunu oynamağa başlayıbsa, onda biz ən mühüm şeyi — xalqların mədəniyyətini formalaşdırmaq gücünə malik olan, insanda ən dərin yaradıcı potensialı canlandıran, həyatı həqiqi müqəddəslik və Allaha tam bağlılıq ilə dolduran Müjdənin qüdrətli gücünü əldən vermişik.

ƏBƏDİYYƏTƏ TOXUNMAQ

*Biz iman etmişlərsə rahatlıq
diyarına girməkdəyik.*

Həvari Paul

*M*üqəddəs Kitabın lap əvvəlindəki sözlər sirli və həyəcəndəgürücü səslənir: “Başlanğıcda Allah göyləri və yeri yaratdı” (Yaradılış 1:1). Yaradılışın təsvirini oxumaq cəmi bir neçə dəqiqə çəkir, amma burada nə qədər dinamika və möhtəşəmlik var. Bu mətnə nə qədər məlumat cəmlənib!

Lakin sonra Allah yaratmaq işini bitirdi: “Allah gördü ki, yaratdığı hər şey çox yaxşıdır. Axşam oldu, səhər açıldı; bu, altıncı gün idi. Göylər və yer, oradakı hər şey beləcə tamamlandı. Allah yeddinci günə qədər gördüyü işləri qurtardı və yeddinci gün gördüyü işlərdən ayrılıb istirahət etdi” (Yaradılış 1:31, 2:1-2).

Zaman və məkandan kənar olan Allah kainatı yaratmış və yaradılış işini yeddi günə bölmüşdür.

Yeddinci gün Onun istirahət günüdür. Allah Öz Qanunu ilə (həm dini, həm də bioloji) insanı eyni ritmə tabe etdi: altı günlük iş — bir gün istirahət. Allah bu Qanunu yüksək məqsəd üçün nəzərdə tutmuşdur: insana Allahın əbədi sülhünün olduğunu, bu sülhə daxil olmaq imkanının olduğunu daim xatırlatmaq idi. Bu zamandan əbədiyyətə keçmək idi. Məsih dedi ki, insan Ona iman edərək ölümdən həyata keçir, əbədi həyata malik olur. Yəni, iman edən şəxs Allahın şənbə gününə, Allahın əks, kölgə və ya rəmz kimi yaratdığı istirahət gününə daxil olur.

İbranilərə məktubda əsas mövzu daş lövhələrdəki qanunu, Musaya verilən qanunu səmavi orijinal ilə müqayisədir, bu aydın və dəqiq şəkildə yazılmışdır: “Biz iman etmişlərsə rahatlıq diyarına girməkdəyik” (İbranilərə 4:3). Xüsusi olaraq yaradılışın yeddinci günündən bəhs edildiyi bu ayələrdən aydın görünür. Bu mətnlərdən aydın olur ki, Allah zaman fenomenini (“bu gün”) yaratdı ki, biz İsa Məsihə iman edərək Onun istirahətinə keçmək imkanımız olsun və zamandan əbədiyyətə keçək.

O dedi: “Doğrusunu, doğrusunu sizə deyirəm: iman edən əbədi həyata malikdir” (Yəhya 6:47).

MÜJDƏ OLDUĞU KİMİ

Bəs biz nə ilə öyünə bilərik?

Heç bir şeylə.

Həvari Paul

Dünyanın bütün dinləri müəyyən mənada eynidir, bu eynilə insanın Allahla barışmaq üçün ümumi ehtiyacı kimidir. Dinlər insana öz müəyyən tələblərini yerinə yetirmək şərti ilə xilas yolu təklif edirlər. Yəni, bütün dinlərdə insanın xilasının öz işidir.

Müqəddəs Kitabda deyilir ki, insan əməllərlə deyil, yalnız imanla xilas olur: “Çünki iman vasitəsilə, lütfə xilas oldunuz. Bu, sizin nailiyyətiniz deyil, Allahın hədiyyəsidir. Əməllərlə deyil ki, heç kim öyünə bilməsin” (Efeslilərə 2:8-9).

Bu necə baş verir? Bu suala cavab vermək üçün Müqəddəs Yazılardan dörd sitata nəzər salaq.

Birincisi: “Çünkü ‘zülmətdən işıq parlayacaq’ deyən Allah ürəyimizə nur saçdı ki, İsa Məsihin üzündən saçıq Öz ehtişamını tanımağımızdan doğan nuru bizə versin” (2 Korinflilər 4:6).

Bizə sual verildikdə: xilas olmuşuqmu və əgər olmuşuqsa, bunu haradan bilirik, cavab veririk ki, Allah qarşısında tövbə etmişik və vəftiz olunmuşuq. Bu cavab düzgün ola bilər, lakin bu cavabda çatışmayan bir şey var. Mən burada nə demək istəyirəm? Biz Allahı axtardığımız, Kəlamı öyrənərək günahkar olduğumuza əminliyimiz, Müqəddəs Kitabdan İsa Məsihin Xilaskarımız olduğunu öyrəndiyimiz üçün... xilas olmamışıq. Amma Allah zülmətdən işıq çıxardı, qəlblərimizi nurlandırdı ki, biz özümüzü günahkar, İsa Məsihi isə Xilaskar kimi görə bilək. İsanın şagirdlərindən Onun kim olduğu sualına Peterin necə cavab verdiyini xatırlayın: “Sən var olan Allahın Oğlu Məsihsən” (Matta 16:16). İsa ona dedi: “Nə bəxtiyarsan, ey Yunus oğlu Şimon! Çünki bunu sənə bildirən ət və qan deyil, göylərdə olan Atamdır” (Matta 16:17).

Allah Oğlunu bizim üçün təkcə bağışlanma qurbanı kimi vermədi, həm də Özü ürəyimizi açır ki, biz Məsihə iman edək və xilas olaq.

Bunun necə baş verdiyini nümunə göstərmək üçün ilk kilsənin həyatından bir hadisəni misal çəkmək istərdim.

Həvarilərin İşləri kitabında həvari Paulun Allahın möcüzəli görüntüsü vasitəsilə Müjdəni Avropada təbliğ etmək üçün necə çağırıldığı təsvir edilir. Gəmi ilə Makedoniyaya gedən Paul bir müddət sonra Roma müstəmləkəsi olan Filipiyə gəldi. Amma orada heç kim onu gözləmirdi, şəhərdə hətta həvari Paulun təbliğ etmək üçün gedə biləcəyi sinaqoq belə yox idi. O və yoldaşları bir neçə gün şəhərdə qaldılar və şənbə günü şəhərdən kənara, bir neçə qadının dua etmək üçün toplaşdığı çaya getdilər. Düşünürəm ki, pastorların çoxu belə kiçik və yalnız qadın auditoriyasından narazı olardı. Növbəti sitat: “Bizə qulaq asanlar arasında Tiatira şəhərindən tünd qırmızı parça satan, Allaha mömin olan Lidiya adlı bir qadın var idi. Paulun sözlərinə qulaq asmaq üçün Rəbb ona açıq ürək vermişdi” (Həvarilərin İşləri 16:14). Məhz bunu nəzərdə tuturdum: Rəbb ona açıq ürək verdi!

Hörmətli oxucu, əgər tövbə etmisənsə, məsih-çisənsə, xilas olmusansa, bu, yalnız Allah ürəyini sizə açdığına görədir. Allahın sizin qayğınıza qalması böyük bir imtiyazdır, lakin bu, həm də məsuliyyət daşıyır. Allahı axtaran və tapan siz deyildiniz — O Özünü sizə göstərdi! İsa Məsihin kim olduğunu kəşf edən siz deyildiniz, bunu göylərdə olan Atamız sizə açdı! Özünü günahkar kimi görən siz deyildiniz — Müqəddəs Ruh sizi Allahın Kəlamı vasitəsilə mühakimə etdi və müqəddəs Allahın gözündə necə görün-

düyünüzü sizə göstərdi! Sən özün tövbə etmədin, O sənin ürəyinə toxundu!

Öz təcrübəmdən bilirəm ki, Allahın bütün bunları açdığı bir çox insanlar Ona üz tutmurlar. Onlar Onun hüsuruna tövbə edərək gəlmirlər. Onlar həyatlarını Tanrıya vermirlər. İnsan Allaha qarşı necə dura bilər?! İnsan necə ola bilər ki, Uca Yaradanın ona şəxsi və birbaşa müraciətinə etinasız yanaşsın?! Niyə? Düşünürəm ki, belə insanları qismən anlayıram. Bir çoxları inanır ki, onlar heç vaxt Müqəddəs Kitabın onlardan tələb etdiyi kimi və ya Allahın və ya insanların onlardan gözlədiyi kimi yaşaya bilməyəcəklər. Belə insanlar mömin bir həyat tərzində yaşayan həqiqi imanlılara baxanda bunu edə bilməyəcəklərini düşünür. Onlar hesab edirlər ki, xilas Allahdan bir hədiyyə olaraq ala biləcəklər, amma sonra... nə qədər müqəddəs yaşayacaqları onlardan asılıdır. Müqəddəsliyin insanın öz işi olduğunu nəzərə alsaq, bəli demək olar. Bəs Müqəddəs Yazılar nə deyir? Burada mən bir daha sitat gətirilən Həvari Paulun Korinflilərə məktubuna müraciət etmək istədim.

İkincisi: “Rəbb Ruhdur, Rəbbin Ruhunu haradadırsa, azadlıq da oradadır. Biz hamımız niqabsız üzde Rəbbin ehtişamını əks etdirərək Rəbbin surətində dəyişilirik. Ruh olan Rəbdən yaranan bu ehtişam

get-gedə bizdə görünməyə başlayır” (2 Korinfilərə 3:17-18).

Tövbədən sonra insanda baş verən möcüzəli və gözəl hadisələri təsvir etmək mümkün deyil. İsa Məsih bunu yenidən doğulmaq və ya Ruhdan doğulmaq adlandırır. Paul yazır: “Artıq mən yaşamıram, Məsih məndə yaşayır” (Qalatiyalılara 2:20).

Adi güzgüyə baxanda kimləri görürük? Əlbəttə, özümüzü. Amma biz Müqəddəs Yazıların güzgüsünə baxanda kimi görürük? Təbii ki, özümüzü deyil, Məsihi görürük. Günahlarımızı görmürük — İsa onları çarmıxa çəkdi! Qeyri-kamilliyimizi görmürük, İsa onları Öz üzərinə götürdü. Biz özümüzü deyil, Onu görürük! Bu, Allahın lütfündən, layiq olmadığımız lütfündən başqa bir şey deyil. İbranilərə məktubda müəllif bunu aydın və dəqiq şəkildə deyir: “Çünki O yalnız bir təqdim vasitəsilə təqdis olunmaqda olanları həmişəlik kamilləşdirdi” (İbranilərə 10:14).

Özünüzdə günah axtarmaqda ehtiyatlı olun. Əksinə, “gözümüzü imanımızın Banisi və Kamilləşdiricisi olan İsaya dikərək” (İbranilərə 12:2) yaşayaq! Onun Müqəddəs Ruhunun bizdə yaşaması, Allahın lütfünün bizə göstərilməsi, Onun qarşısızalmaz, dəyişdirici gücünə malikdir. Çünki İsa “bizim üçün ilahi müdriklik, salehlik, müqəddəslik və satın alınma oldu” (1 Korinfilərə 1:30).

Bu gözəl həqiqəti göstərmək üçün Müjdədən bir misal çəkmək istərdim.

İsa şagirdləri ilə Yerusəlimə gedir, camaat isə Onun ardınca gəlirdi. İsa Yerixodan keçməli idi. Bu şəhərdə son dərəcə günahkar bir insan yaşayırdı: işğalçılar üçün vergiyiğan, vətəninə satqın olan Zakkay. O, həqiqətən İsanı görmək istəyirdi. Amma o, balacaboy idi və izdiham isə böyük idi. Ona görə də Zakkay düşünmədən ağaca dırmaşdı ki, heç olmasa, onun kimilərlə dost olduğu haqqında şayiələr yayılan Adamı görə bilsin.

İsa oradan keçəndə Zakkaya dedi: “Ey Zakkay, tez aşağı düş. Bu gün Mən sənin evində qalmalıyam” (Luka 19:9). Məhz Zakkayın evində! Belə bir şansı əldən vermək Zakkayın ağılına da gəlməzdi. Dərhal otaq hazırlandı, süfrə açıldı. Günahkar Zakkay İsa-dan heç bir əxlaqi təlim və nəsihət eşitmədi. İsa ilə ünsiyyət bu qatı günahkarın ruhunda möcüzə yaratdı. Həyatı pul qazanmaqdan başqa bir şey olmayan bu adam dedi: “Ya Rəbb, əmlakımın yarısını yoxsullara verərəm və kimdən haqsızlıqla bir şey almışamsa, ona dördqat qaytaracağam” (Luka 19:8). İsa təəccüblənmədi və ona dedi: “Bu gün bu evə xilas gəldi, çünki bu adam da İbrahimin oğludur” (Luka 19:9).

Hətta İsa Məsihlə qısa bir ünsiyyət bu insanda belə dəyişdirici gücə malik idi. Belə misalları daha çox göstərmək olar. Təkcə bizim xilasımız deyil,

həm də təqdis olunmağımızın Rəbbimizin işi olduğunu Kəlamla təsdiqləyərdim: “O Öz Oğlunu belə, əsirgəməyib Onu hamımızın uğrunda ölümə təslim etdisə, Onunla birgə bütün şeyləri də bizə lütf etməyəcəkmi? Allahın seçdiyi adamları kim ittiham edə bilər? Onları saleh sayan Allahdır!” (Romalılara 8:32-33). Fikrimi Osvald Çembersin vəzində bir sitatla bitirirəm: “Müqəddəslik İsa Məsihdən müqəddəs həyat yaşamaq üçün güc almaq deyil, Tanrıda və indi məndə görünən müqəddəsliyi Ondan almaqdır. Müqəddəs həyatın gözəl sirri Məsihi təqlid etməkdə deyil, Onun müqəddəs keyfiyyətlərinin məndə görünməsinə yol verməkdir. Müqəddəsləşmə ‘qəlbinizdə olan Məsihdir’. Bu, Allahın lütfünün təmənnası hədiyyəsi kimi imanla mənə aşılana, ‘məndə qüdrətlə fəaliyyət göstərən’ Onun müqəddəs həyatıdır”.

Xilasın Allahın işi olduğu aydındır və razılığa bilərik ki, müqəddəsləşmə Allahın lütfünün hədiyyəsidir və biz bu lütfə layiq deyilik. Bəs Ona xidmət etmək işi necədir?

Üçüncüsü: “Bizi həmişə Məsihin zəfər təntənəsində addımladan, Onu tanımaqdan yaranan ətri bizim vasitəmizlə hər tərəfə yayan Allaha şükür olsun!” (2 Korinfilərə 2:14). Düşünürəm ki, siz artıq nə demək istədiyimi anlayırsınız.

Bir həqiqət: ən yaxşı reklam məmnun qalmış müştəridir. O, sevdiyi malı dostlarına və tanışlarına mütləq tövsiyə edəcəkdir. Bu sözlərə bir daha diqqət yetirin: “Bizi həmişə Məsihin zəfər təntənəsində ad-dımladır”. Əgər bizim xilasımız Rəbdədirsə, təqdis olunmağımız Onun əllərinin işidirsə, onda biz necə xoşbəxt və razı olmaya bilərik, Məsihdə necə zəfər qazanmaya bilərik?! Xoşbəxtliyimiz bizimlə təmas-da olan insanların da buna sahib olmaq istəməsinə səbəb olur. Əgər biz hər şeyi Ondən almışıqsa və bu bizdə görünürsə, insanlar bu xoşbəxtlik üçün kimə müraciət edəcəklər? Təbii ki, bizə yox, Allaha. Bizim çağırışımızın və xidmətimizin mənası budur.

Bir dəfə “Ailə” qəzetində yaxşı ata olmaq haqqında bir məqalə oxudum. Məqalənin son cümləsini xatırlayıram: “Sirr sadədir: sadəcə belə ol”.

Yuxarıdakıları ümumiləşdirərək əminliklə deyə bilərik ki, Rəbbimizə xidmətdə biz tamamilə Onun təsirindən asılıyıq. Əgər başqaları üçün nəyisə etməyi bacarıırıqsa, kimisə Məsihlə tanış ediriksə, bu, Onun bizim vasitəmizlə yaydığı ətridir. İbranilərə məktubda yazılıb: “Biz iman etmişlərsə rahatlıq diyarına girmək-dəyik, ... Öz işlərini qurtarıb Şənbə günü istirahət etdiyi kimi Onun rahatlıq diyarına girən də öz işlərini qurtarıb istirahət etdi” (İbranilərə 4:3-10). Həqiqəti axtaran və susayan insanlar bu rahatlığı bizdə, mö-minlərdə tapmaq və görmək istəyirlər.

Vəzimin təkcə xoş deyil, həm də həyat nəzəriyyəsi ilə uyğunlaşması üçün bu həqiqəti bir həyat nümunəsi ilə izah edəcəyəm.

Bir dəfə Kiyevdəki kilsələrdən birinə baş çəkmişdim. Vəz zamanı kafedradan bir qədər aralıda iki qadının oturduğunu gördüm. Onlardan birinin kilsəyə yenicə gələnlərdən olduğunu dərhal görmək olardı (oxucu başa düşsün). O, çox diqqətlə qulaq asdı və tövbəyə çağırışdan sonra qonşusuna dirsəyiylə toxunub dedi: “Tövbəyə çağırırlar, qabağa çıx”. Həmin qadın irəli çıxdı və tövbə etdi. Məsihiçilər “şən mahnı” oxudular və ona çiçəklər və İncil kitabı verdilər. Onu dirsəyi ilə itələyən, gözlərində sevinc yaşları olan yaşlı qadın, Rəbdə yenicə bacısı olmuş qadını qucaqlayıb bütün qəlbi ilə təbrik etdi.

Mən yenicə iman etmiş həmin qadınla danışdım. O, universitetlərin birində fəlsəfə kafedrasının dosenti olub. Qadını kilsəyə uzun illərdir yan-yana mənzil-lərdə yaşadığı, onu dirsəkləyən qonşusu gətirmişdi... Bu imanlı bacı üçün çox sevindim.

Mən onun qonşusuna, imanlı bacımıza yaxınlaşdım və ondan xahiş etdim ki, öz ünvanını bir kağız parçasına yazsın ki, yeni iman edən üçün məsihiçi kitablarını göndərim. O, utancaqlıqdan qizararaq dedi: “Mən yaza bilmirəm”. Mən onun ünvanını heç vaxt yazmadım və hələ də buna görə peşmanam. Artıq o söhbətdən uzun illər keçib.

Bu misalla nə demək istəyirəm? “Oxumağı bacarmayan bir qadın Məsihin ətri ilə” fəlsəfə elmləri namizədini Rəblə tanış etdi. İş görən bu qadın deyildi, Məsihin ətrini yayan Allah idi. Tanrı Öz Padşahlığını belə qurur. Mən fikrimi yekunlaşdırıram:

Allah bizim xilasımız üçün hər şeyi etdi;

Allah təqdis olunmaq üçün qəlbimizdə bütün işləri görür;

Allah Öz Padşahlığında bizim vasitəmizlə hər şeyi edir.

Dördüncüsü: “Üstün qüvvənin bizdən yaranmadığı, Allaha aid olduğu bilinsin deyə bu xəzinəni saxsı qablarda saxlayırıq” (2 Korinflilərə 4:7).

Bəs biz nə ilə öyünə bilərik? Heç bir şeylə. Onun misilsiz hədiyyəsinə görə Allaha həmd olsun!

**Bayramın sonuncu, təntənəli
günündə İsa qalxıb nida edərək dedi:
“Kim susayıbsa, yanıma gəlib içsin.
Müqəddəs Yazılarda deyildiyi kimi,
Mənə iman edənin daxilindən həyat
suyu axan çaylar çıxacaq”.**

Yəhya 7:37-38